

4. číslo

ČERVEN 2019

JSEM JEDNO UCHO

Svaz neslyšících a nedoslýchavých osob v ČR, z. s.

*„Jsem tak
trochu
„jiná“
neslyšící.“*

TÉMA:

TINNITUS

OBSAH

Slovo šéfredaktorky Veroniky Cézové	str. 3
Osobnost časopisu Marie Fišerová (<i>Veronika Cézová</i>)	str. 5
Zamyšlení na 200 slov (<i>Jaroslav Paur</i>)	str. 10
Tinnitus – rozhovor s doktorem Hübschem (<i>Veronika Cézová</i>)	str. 11
Projekt Jsem jedno ucho oslavil 1. narozeniny	str. 14
Jsme v médiích!	str. 16
Věděli jste, že...	str. 18
Představujeme pobočné spolky: Most (<i>Veronika Cézová</i>)	str. 19
Velké oslavy v Brně (<i>Šárka Prokopiusová</i>)	str. 23
Spaz neslyšících natočil video k volbám do Evropského parlamentu	str. 26
Rozhovor s Jiřím Suchým (<i>Veronika Cézová</i>)	str. 27
Historické okénko: Goya (<i>Miloš Lang</i>)	str. 29
Předvídat a být opatrný někdy nestačí (<i>Miroslav Kindel, Tereza Kawuloková</i>)	str. 30
Kultura v Brně – Doživotí aneb horší zůstanou (<i>Radka Kulichová</i>)	str. 32
Byli jsme při tom!	
EUD Bukurešť (<i>Šárka Prokopiusová</i>)	str. 34
EFHOH Záhřeb (<i>Šárka Prokopiusová</i>)	str. 36
Děje se v krajích	str. 37
Pozvánky aneb tady nesmíte chybět	str. 51
Životní jubileum	str. 55
Sledujte nás!	str. 56

Redakční rada:

Veronika Cézová (*šéfredaktorka*), Šárka Prokopiusová, Pavlína Spilková

Vydavatel:

Spaz neslyšících a nedoslýchavých osob v ČR, Karlínské náměstí 12, 186 03 Praha 8
www.snn-cr.cz

Grafika:

Pavlína Najfusová

Jazyková korektura:

Tereza Kawuloková, Radka Klinderová

Titulní foto:

Veronika Cézová

Čtvrté číslo vyšlo:

14. června 2019

e-ISSN 2571-2233

SLOVO ŠÉFREDAKTORKY

MILÉ ČTENÁŘKY, MILÍ ČTENÁŘI

VIDEO VE ZNAKOVÉM
JAZYCE ZDE

Tinnitus. Měli ho Ludwig van Beethoven i Bedřich Smetana...
A potýká se s ním i Marie Fišerová, osobnost našeho červnového čísla.

Maruška byla jednou z prvních osobností projektu Jsem jedno ucho. A je také v týmu osobností, se kterými jezdíme pravidelně na besedy na základní i střední školy.

Když na besedách představuji jednotlivé osobnosti, všímám si, jak žáci a studenti reagují. Když představuji neslyšící osobnost, jsou oněmělí úžasem, když představuji nedoslýchavé osobnosti, jsou překvapení.

Když ale představuji Marušku a řeknu o ní, že slyší docela dobře, ale píská jí v uších, někteří se zprvu zarazí. Jejich výrazy mluví za vše... Jako by říkaly: „Tady je neslyšící, nic neslyší... A této paní jenom píská v uších... To přece nic není!“

Jenže ve chvíli, kdy Maruška začne poutavě vyprávět svůj příběh, všichni nevěřičně s otevřenou pusou koukají, co všechno může zažít člověk, kterému „jenom“ píská v uších...

Maruška mi jednou přiznala, že někdy je pro ni to pískání tak strašné a nesnesitelné, že si říká, že by radši žila v tichu...

Maruška dokáže svým vystoupením žáky a studenty ohromit, rozesmát, rozněžnit... To poslední ve chvíli, kdy vypráví, jak svému muži do svatby neřekla, že má problém se sluchem. A pár dní po svatbě měla výčitky svědomí...

V tuto chvíli jsou všichni – holky, ale i kluci – jako na trní. Čekají, jak její vyprávění skončí. „A když jsem to mému muži přiznala, objal mě a řekl, že mě bude celý život chránit...“

Tento příběh zazní vždycky na každé besedě. A na každé besedě mě pokaždé dojme tak, jako bych ho slyšela poprvé...

Ponořte se tedy v těchto červnových dnech i vy do příběhu Marušky. A také do rozhovoru s legendou Semaforu Jiřím Suchým, který nás pustil do své šatny. A také...

Ale víte co? Přečtete si určitě celý časopis. Stojí za to. Inspirativní počtení a buďte jedno ucho!

Vaše Veronika

*text — VERONIKA ČEZOVÁ,
tisková mluvčí Svazu neslyšících
a nedoslýchavých osob v ČR
ilustrace — SHUTTERSTOCK*

OSOBNOST

MARIE FIŠEROVÁ: JSEM TAK TROCHU „JINÁ“ NESLYŠÍCÍ

„Prosím,“ vybízím na Karlín-
ském náměstí Marii Fišero-
vou, aby si vedle mě sedla. Udělá
zvláštní gesto. Místo po mé pravici
odmítá a sedá si po mé levici. Mlčky
to přecházím. Asi má pro to důvod.

„Sedla jsem si na druhou stranu,
abych vás slyšela,“ říká Marie auto-
maticky, bez toho, aniž by má první
otázka musela být vyřčena. „Nauči-
la jsem se to tak už v dětství. Všech-
ny lidi jsem měla z pravé strany,
v restauraci mám vychytané, kam
si sednout, abych slyšela co nejlíp.
Hodně odezírám, ale to lidé větší
ani nepoznají.“

Že neslyší na jedno ucho, nepo-
znal ani její manžel. „Řekla jsem mu
to s výčitkami svědomí až po svat-
bě,“ přiznává.

Osudné kleště

Všechno začalo v porodnici. Během
velmi těžkého porodu lékaři roz-
hodli, že Marie přijde na svět kleš-
těmi. „No a asi mi něco skřípli, pro-
tože neslyším na levé ucho. Nemám
tam ani malé zbytky sluchu, nic.
Jako dítě jsem jinak nikdy neměla

nemocné uši, žádné záněty střed-
ního ucha... Nikdo mi tedy dlouho
nevěřil, že neslyším. Protože když
jsem se s někým bavila, nebylo
na mně vůbec nic vidět.“

„Jenže pak přišly
děti... A já jsem věděla,
že tu jsem pro ně, že
je chci slyšet, a uši
jsem si začala chránit.
Pak jsem si přála
slyšet vnoučata. A teď
si dávám další cíl.
Jednou chci slyšet
i pravnoučata...“

Jako malá také automaticky usí-
nala na pravé straně. „Vůbec jsem
o tom jako dítě nepřemýšlela, byl
to instinkt. Lehla jsem si na slyšící
ucho a usnula jsem...“

Už jako dítě si uvědomovala, že
na jedno ucho neslyší. „Vyrůstala
jsem na Vysočině, jednou za rok
k nám do školy přišel doktor, neře-
šilo se to. Ale já jsem to věděla. Měla
jsem však dost autoritativní mámu,
která mi nevěřila. Dokonce mi řekla,
že si vymyslím.“

Prostě slyšíš. A hotovo

V sedmnácti letech, když jezdila
do Jindřichova Hradce na obchod-
ní akademii, sebrala odvalu a zašla
k lékaři. „Ten mi potvrdil, že nesly-
ším na levé ucho.“

A reakce mámy? „Ani když
jsem to měla potvrzené od doktora,
máma to neřešila. Pro ni jsem slyše-
la a hotovo.“

Zpětně lituje, že si zašla k dok-
torovi tak pozdě. „Kdybych šla
v patnácti letech, dostala bych změ-
něnou pracovní schopnost... Já šla
pro potvrzení ale až ve 28 letech,
to už mi neuznali. Odvolávala jsem
se i do Prahy a nic. Zkusila jsem to
za dalších deset let, taky nic. Až
skoro v padesáti letech mi koneč-
ně dali potvrzení OZZ. Jsem osoba

MILOVANÁ ZAHRADA. Toto je místo, kde Maruška ráda pracuje, ale také relaxuje.

zdravotně znevýhodněná. Nejsou za to žádné peníze, ale alespoň mám černé na bílém, že nemůžu pracovat ve výškách. Protože jak mám nevyvážené rovnovážné ústrojí, mám tendenci naklánět se na jednu stranu.“

Nebezpečí číhá vlevo

Marie popisuje, že pro běžného člověka je normální, když na něj někdo zavolá a on se ještě při chůzi otočí. „Kdežto já se musím zastavit. A až pak se rozhlédnout. Jinak bych upadla. Navíc mám pocit, že jak na levé ucho neslyším, číhá na mě z té strany nebezpečí. Celkově mám pocit, jako by mi levá strana v orientaci stále chyběla.“

Aby toho nebylo málo, k neslyšícímu levému uchu se před pětadvaceti lety přidalo i pískání v pravém uchu – tinnitus. „Bylo mi necelých třicet let, když jsem začala dělat ve Svazu invalidů. Poprvé v životě jsem se tak dostala do komunity lidí se sluchovým handicapem.“

Ve chvílích, kdy Marii začalo pískat v uších, stál po jejím boku Zdeněk. „Jeho reakce po svatbě, když jsem mu řekla, že neslyším na jedno ucho, byla úžasná. Objal mě a řekl, že mě bude celý život chránit. A stejně neskutečná byla i jeho reakce na tinnitus. Řekl, že mě nenechá dělat osm hodin denně. Postaral se o mě, díky němu jsem tak mohla chodit pouze na půl úvazku.“

Jen jedna myšlenka

Její velkou vášní jsou ruční práce. Plete, háčkuje, síťuje... „Člověk nemůže mít dvě myšlenky. A to je skvělé, protože když přemýšlím, jestli dělám krátký nebo dlouhý sloupec, jestli dělám hladce nebo obrace, nemyslím na to, že mi píská v uchu. Potřebuji zkrátka zaměstnat mozek, aby na pískání nemyslel.“

Jak těžké je žít s pískáním v uchu? „Nejhorší na tinnitu je, že nejde vidět. Je to ale hrozně psychicky náročné. Jsem velmi často

unavená. Vždycky říkám lidem, kteří o tom nic neví, že sluchové postižení je tak náročné proto, že i když se to nezdá, když mi někdo něco říká, musím se soustředit a vydávat ze sebe dvakrát více energie než slyšící. Abych se neptala dvakrát, abych dotyčnému dobře porozuměla... Jsem z toho pak tak unavená, že když jedu z práce, cítím se, jako bych dělala bůh ví jak náročnou fyzickou práci... A přitom jsem třeba seděla jen na dopolední přednášce.“

Jak už to tak bývá, všechno se vším souvisí. A tak čím více se Marie soustředí, tím hůře pak spí. Problémy se spánkem má dlouhodobě. Přestože je vyčerpaná, usnout nemůže. „Chtěla bych spát, ale nejde to. Třeba do dvou do rána nemůžu usnout. Vymyslela jsem si proto na své tělo fintu. Abych nepřemýšlela nad pískáním, musím se učíst k spánku,“ směje se.

Krční páteř, vysoký tlak, stres

Marie dlouho pátrala, jak k tinnitu přišla. Osvětлил jí to doktor Hübsch, kapacita v oboru, na ušním na Karlově náměstí. „Nechal si ode mě vyprávět, od kdy to mám, jak pískání vnímám... A když jsem mu to celé řekla, nastínil, že to může být od krční páteře, kde mě může něco tlačit, od vysokého tlaku, od velkého psychického vypětí... Ale s největší pravděpodobností na to trpím kvůli tomu, že se uši nedokáží srovnat, když je rozdíl ve slyšení více než třicet procent. Vzhledem k tomu, že na levém uchu mám sto procentní ztrátu a na pravém uchu dvacetiprocentní...“

Jak ale upozorňuje, pískání se může u zdravého člověka objevit kdykoliv. „Velmi často se to stane lidem po bouráčkách, po úrazech hlavy... Těch příčin je spousta. A cítím, že u mě hrál velkou roli i stres.“

V roce 1993 měnila práci, z Vysočiny se stěhovala s rodinou do Příbrami, kde nikoho neměla. „Když to ale zpětně hodnotím, jsem hrdá

na to, co jsem dokázala. Byla jsem bez babiček a jakékoli podpory, musela jsem vyjít s penězi a čas jsem trávila ve městě, kde jsem nikoho neznala.“

Z tebe nikdy nic nebude!

Když Marie vypráví, sálá z ní neuvěřitelná energie. „Ale kdybyste mě potkala před lety,“ mávne rukou. A začne vyprávět o mámě, která byla velmi autoritativní...

„Všechno musela mít pod kontrolou. Ráda shazovala lidi. Denně jsem měla na talíři, že ze mě nikdy nic nebude... Na druhou stranu tedy bylo dobře, že jsem z Vysočiny odešla, dostala jsem se alespoň trochu z jejího vlivu...“

A pak řekne něco, z čeho zamrazí. „Řeknu to na rovinu. Protože je to pravda a cítím to tak. Víte, kdy jsem měla úplně nejkrásnější spánek? Když jsem se dozvěděla, že zemřela. Já vím, že to zní hrozně. Ale kdo takové ponižování nezažil, nemůže soudit... Zato táta, ten byl milionový! Bohužel byl pod jejím vlivem a nikdy se jí nedovedl vzepřít. Kolikrát si říkám, že kdyby už tehdy fungovala nějaká telefonní linka pro děti, volala bych...“

Nesebevědomé dítě

Od odchodu mámy uplynulo už spousta let. Šestnáct. „A každý rok na sobě vidím, jak dělám postupně krůčky nahoru. Nebyla jsem takhle sebevědomá. Vždyť tenkrát nepřicházelo v úvahu, že bych šla třeba sama do kina, nebo si někam sednout... Byla jsem tak nesebevědomé dítě! Vždycky si sama pro sebe říkám, že kdyby si mě nenašel Zdeněk, ale někdo s náturou mé mámy, tak bych byla určitě týraná, neuměla bych žít jinak. Brala bych, že to ošklivé chování je asi normální. To až Zdeněk mě naučil žít a pozvedl mě.“

I střední ekonomickou školu vystudovala na rozkaz mámy. „Nenáviděla jsem to. Když nás ve třídě

psalo dvacet lidí na stroji, myslela jsem, že zešílím. Takový nesnesitelný hluk! To ale máma nedovedla pochopit. Říkala mi, že tu školu prostě dodělám.“

Marii doteď mrzí, že kvůli mámě neměla jako dospívající žádné sebevědomí. „A přitom tenkrát stačilo, aby mi někdo od dětství říkal, že nevadí, že neslyším, že mám jiné kvality. Je hrozně důležité, aby se dětem – ať už mají jakýkoli handicap – zdůrazňovalo, že to není problém... Hrozně jsem se za ten svůj styděla. Vadilo mi třeba, když jsme chodili s družinou do lesa a se spolužáky jsme hráli na slepou bábu a já nikdy nic neslyšela...“

Vozík, bílá hůl a...?

Hodně lidí by tyto zážitky srazily na kolena. Marii ne. Své zkušenosti zužitkovala ve prospěch seniorů se sluchovým handicapem. Jezdí do domovů seniorů, školí úředníky a sociální pracovníky. V Příbrami se stala vedoucí sociálních služeb v Centru pro neslyšící a nedoslýchavé pro Prahu a Středočeský kraj.

„Ke školení využívám svůj příběh. Říkám sociálním pracovnícím i úředníkům, že když vidí někoho na vozíku, ví, jak mu pomoci. Když vidí někoho s bílou hůlí, taky. Ale sluchový handicap není vidět... Každému po šedesátém roku ubývá sluch, i když není sluchově postižený. Proto je třeba mluvit na něj, srozumitelně, pomalu.“

Marie se mnohokrát ptala po jednáních seniorů na úřadech, jestli slyšeli, co jim úředník říkal. „Úředníkům to odkývou, nepřiznají, že neslyší. Pak vyjdou ven a ví toho půlku. Ale chápu je, že se stydí. Já sama jsem si až po třicítce začala uvědomovat, že za tento handicap přece nemůžu, že to okolí se ke mně musí chovat jinak... Díky tomu jsem zjistila, že tohle je přesně práce pro mě. Tady jsem se našla právě proto, že lidi se sluchovým handicapem dokážu pochopit.“

Jak se s tím sluchadlem zachází...

V současné době jezdí Marie za seniory do Sedlčan, Rožmitálu, Březnice, na Dobříš, do Milína... A v jednom z domovů seniorů ji utvrdili v tom, že její práce má opravdu smysl. „Jedna babička seděla na posteli, sluchadlo si chtěla dát na levé ucho, pravá ruka se jí ale tak třásla, že si ho tam nemohla dát... Pomohla jsem babičce a ptala jsem se jí – Ale když někam jdete, tak vám sestřičky se sluchadlem pomohou, vidíte...“

A zrovna vedle mě stála sociální pracovníce, která zareagovala, že sluchadlo je drahá věc, že se bojí, aby ho sociální pracovníci nerozbili, že neví, jak se s tím zachází...“

Marie proto navrhl, že pro pracovníky v domově seniorů udělá školení. Jak sundat hadičku, jak vyndat a nandat baterii...

„Vzala jsem proto na další návštěvu staré sluchadlo a řekla jsem sociálním pracovníkům – když to může zvládnout osmdesátiletá

KŘEŠT KNIHY JSEM JEDNO UCHO. Maruška jako jedna z osobností Jsem jedno ucho nemohla chybět na zářijovém křtu knihy, který se konal na Vltavě.

babička, vy to ve třiceti čtyřiceti zvládnete také.“ Školení mělo neuvěřitelný ohlas. Přišlo 33 pracovníků.

Pro neslyšící je můj handicap prkotinou

Přijde mi fascinující, s jakou energií, houževnatostí a odhodlaností Marie o školeních vypráví. Ona se jen usměje a mávne rukou. „Chová se k lidem tak, jak chci, aby se jednou chovali ke mně, až nebudu slyšet. Dělán věci, protože je chci dělat, ne proto, abych se někomu zalíbila.“

Sama sluchadlo nenosí. „Nebylo by mi platné. Na levé ucho neslyším, na pravém mám zatím „jen“ dvacetiprocentní ztrátu. Jsem zkrátka taková „jiná“ neslyšící. Slyším všechno nerozumím, pro neslyšící je zase můj handicap prkotinou.“

V celé rodině je Marie jediná, která má problémy se sluchem. Proto je pro její okolí někdy složitější pochopit, jak náročné je s tímto handicapem žít.

„Třeba moje mladší dcera... Je hodně divoká, neřízená střela. Jednou jsem jí říkala, ať si dá špunt do ucha, ať si uvědomí, co prožívám, jak se cítím... A že to není na chvílku, ale napořád... Šly jsme na náměstí a řekla jsem jí, ať dojde do krámu koupit šlehačku. Za chvíli z obchodu vylezla, koukala na mě, zmatená... A říkala, že ji nenašla... Neslyšela... A kvůli tomu neviděla šlehačku... Tak jsem jí říkala - Vidíš, já se s takovými problémy musím potýkat pořád.“

„Bomba pro letce“

Marii doma často hraje rádio. Proč? Písničky jí přehluší pískání v uších. „Když si s někým chci ale povídat, tak naopak rádio hrát nesmí, to je pak rušivý element. To samé, když jede pračka a někdo nezavře dveře do koupelny. Hluk mi přerušuje rozhovor a mně pak nezbyde nic jiného, než odezírat.“

Úsměvné chvílky pak zažívá například u sledování televize. „Tuhle dávali zrovna vánoční díl Komisaře Rexe. Kolegové Rexovi přinesli vánoční krabici a já jsem rozuměla, že říkají „bomba pro letce“. Nechácala jsem. Manžel viděl, že jsem zmatená, a tak říkal - No vždyť říkám, že je to bouda pro Rexe.“

Léky na pískání

Existují na tinnitus léky? „Měla jsem prášky na rozšíření cév, ale nepomohly. Mám ale jedny léky, které si občas беру, jsem po nich taková klidnější. Nevnímám tolik to pískání. Ale když jsem doma, tak se je snažím nebrat.“

Marie má jedenáct měsíců do důchodu. Ale ani v něm nehodlá zahálet. „Nechci babičky a dědečky v domovech seniorů úplně opustit. Plánuji, že kancelářskou činnost přenechám kolegyni a budu už dělat pouze výjezdy... Strašně by mi lidé se sluchovým handicapem chyběli... Jsou úžasní, že to nevzdávají. Ale při práci, ve které se pohybuji, obdivuji také tlumočnický. Na ty se často zapomíná. A přitom jsou nedílnou součástí lidí se sluchovým handicapem.“

Někde uprostřed

Energii Marie rozdává na všechny strany. Ale sama má také takového anděla strážného v podobě neslyšící Evy Holubové, která vede kurzy znakování v Příbrami. „I díky ní jsem hodně pronikla do znakování, které se člověk učí v podstatě celý život, je to nekončící proces. Evička mi dodává sebevědomí... Kolikrát je člověk unavený, přemáhá se... Ale pak si vzpomenu na Evu, jakou má energii, a uvědomím si, že já si stěžovat nemůžu.“

Neslyšící Eva zažila od své maminky úplně jiný přístup než Marie. „Maminka ji nikdy neodstrkovala od slyšících dětí, naopak jí dodávala kuráž, zapojovala ji do všech aktivit... Díky tomu pro ni dnes nic není

problém. Jezdí autem, tráví hodně času na chalupě, hlídá vnoučata... Je pro mě inspirací.“

Sama o sobě Marie říká, že je „někde uprostřed“. Jejím jazykem je čeština, proto neznakuje. Na druhou stranu má problémy se sluchem, ale sluchadlo nenosí.

„V sedmnácti letech mi nikdo nedokázal zaručit, jak dlouho vydrží druhé ucho. Jedna lékařka mi v roce 1973 řekla, abych se vyvarovala hluku, že třeba v roce 2000 něco vymyslí a já budu slyšet. A je rok 2018 a já stejně neslyším,“ směje se.

Tato lékařka však byla také první člověk, který Marii povzbudil. „Někdo má jednu ledvinu a také s tím žije.“

Marii doktorka doporučila, ať si uši chrání, jak jen to půjde. „Ale copak bych se tenkrát - jako sedmnáctileté děvče - mohla vzdát třeba tancování? Jenže pak přišly děti... A já jsem věděla, že tu jsem pro ně, že je chci slyšet, a uši jsem si začala chránit. Pak jsem si přála slyšet vnoučata. A teď si dávám další cíl. Jednou chci slyšet i pravnoučata...“

✘

text a foto — VERONIKA CÉZOVÁ

ZAMYŠLENÍ NA 200 SLOV

VIDEO VE ZNAKOVÉM
JAZYCE ZDE

JSEM TINNITÁŘ

Jak léta ubíhají, připojují se ke každému z nás různě neduhy. Tu nás loupe v kříži, tu zlobí klouby, tu popadáme na schodech dech nebo nám z ničeho nic začne pískat v uších. Někdy více, někdy méně. Skočil na nás tinnitus. Stávají se z nás tinnitáři. Přílehnější by asi bylo „jsme pískači“.

Co s tím? Každá rada drahá. Čím více na tu potvůrku myslím, tím větší radost jí dělám. Může se zbláznit radostí. Myslet na ni je jako když ji pokropím živou vodou.

Přesto na tu potvoru něco platí. Nevšímat si jí. To se urazí, zaleze do kouta a smutní. Je potichu. Občas to ovšem na mě zkouší. Zčistajasna si pískne. Jakmile na to skočím, celá se tetelí a spustí kravál. Sice chci na ni honem zapomenout, ale čím více se snažím, tím je to horší. Co s tím?

Chce to frontální útok. Rychle dělat něco, co nás zaujme. Poslouchat hudbu, dívat se na televizi, číst zajímavou knížku, jít na procházku a obdivovat přírodu. Zkrátka zabavit mysl něčím jiným.

Třeba číst časopis „Jsem jedno ucho“.

Vážení „pískači“, jsme silní a umíme tu potvůrku přelstít. Jen nevím, jak to udělám nyní já. Při psaní tohoto povídání pískám... ✘

text — JAROSLAV PAUR
foto — VERONIKA CÉZOVÁ

ROZHOVOR

MUDr. VLADIMÍR HÜBSCH

Když se řekne tinnitus, mnoha lidem automaticky naskočí, že se jedná o pískání v uších. A nad tím mávnou rukou. Kdo ale zažil tinnitus „na vlastní uši“, určitě dá zapravdu, že pískání v uších vyčerpává. Tinnitus unavuje, narušuje pohodu, mnohdy vám nedá spát...

Jak se léčil tinnitus v dobách minulých a jak dnes? Je tinnitus automaticky vázán na sluchovou poruchu? A dá se vůbec vyléčit? Pro odpovědi jsme si zašli za uznávaným lékařem Vladimírem Hübschem.

Jak byste charakterizoval tinnitus?

Charakteristika nemoci tinnitus není možná, protože to není nemoc, ale příznak. Znamená to, že je to obtíž doprovázející řadu nemocí. Rozhodně nepříjemný, protivný a obtěžující příznak, u něhož lze velmi zhruba uvést, že má patologicko-anatomickou nebo patologicko-fyziologickou podobu. Tinnitus je stav, kdy slyšíme, tj. přijímáme zdánlivě zvenku něco, co tam není. Na druhou stranu na tinnitus nikdo nezemřel, ledaže by skočil pod vlak.

Jaké jsou tedy jeho typické příznaky?

Typické příznaky? Zvuk, u každého pacienta jiný, může být plynulý, ale i kolísavý, vysoký až ječivý, ale

také bručivý nebo šumivý. Může být jemný, ale i hlomozný. Můžete jej slyšet v celé hlavě nebo naopak přísně stranově. Náš sluchový orgán přijímá do zhruba 4 kHz a přesto tónová poloha tinnitu může být daleko vyšší, kdy jde prakticky o násobky některé základní frekvence. Asymetrie je dost zásadní, protože vzniká rozladěním poslechové hladiny obou uší. Nesetkal jsem se s udáváním tinnitu v dětském věku.

Když mi začne pískat v uších, na jaké zdravotnické zařízení se mám obrátit?

Ha, hned jedna deformace daná současnými poměry. Obrátit? Rozhodně začneme na lékařském pracovišti, protože tinnitus může zahajovat vážnou celkovou nemoc, kterou bychom promeškali. Její včasné odhalení tedy pomůže léčit základní nemoc. Protože nevíme, pak výchozím je náš praktický neboli obvodní lékař. Ten zná celá léta našeho zdraví či nemoci. Musím citovat pana profesora Thomayera, že 90 procent diagnózy je anamnéza.

Kompletní vaše anamnéza je vaše zdravotní karta. Pokud zahájíte svoji pouť u libovolného lékaře, nutíte ho zahájit anamnézou na zelené louce. Obvodní lékař tedy odhadne, o jakou skrytou nemoc jde a dle potřeby požádá o spolupráci kolegu jako ortopéd, ORL, psychiatr atd. Pokud by nemocnému kdokoliv sliboval vyléčení tinnitu bez dalších souvislostí, odhaluje se jako podvodník.

Můžete porovnat rozdíl v léčení tinnitu v minulosti a nyní?

Je tu velký rozdíl. Vysoký krevní tlak se řešil pouštěním žilou, dnes tu samou službu udělá třeba tabletková blokátoru kalciového kanálu. Jindy berle a oči pro pláč, dnes lze deformující proces kyčelního kloubu vyřešit implantací nového umělého kyčelního kloubu, a tak bychom mohli listovat v učebnicích všech lékařských oborů. Většinou jde o systémové onemocnění, doprovázené tinnitem, a jako takové se musí dlouho, někdy i doživotně ošetřovat a řešit.

Máte Vy sám tinnitus?

Jsem rád, že nemám. Ale jednorázově jsem měl asi před 60 lety, když jsem načerno v uzavřené místnosti vystřelil z větší zbraně. Klasické akutrauma, které přešlo během několika dní. Od té doby jsem na podobné kousky opatrný.

Co je považováno za spouštěče tinnitu? Námaha, stres, hluk?

Na to není možná přesná odpověď. Jednorázové akutrauma jsem uvedl. Velký hluk, pokud není náhlý, kompenzuje z velké míry střední ucho. Hladina hluku by neměla přesáhnout 95 dB. Hluk přichází obvykle z volného prostoru a zatěžuje obě uši. Kompenzační útlumy se unaví a tak dochází k poškození sluchu. Všimněte si, že na diskotéce

DJ se obvykle staví za hlavní směr vyzařování reprobeden. Tkadleny skelných rohoží ze svých hal utéci nemohly. Dobré náhlavní tlumiče udělají mnoho a jsou hlupáci, kteří je odmítají. Prostá fyzická námaha – třeba stěhování klavíru – tinnitus nevyvolá. Pro někoho je velká námaha vyjít s aktovkou do 3. patra, jiný dře celý život hůř než kůň a je bez potíží. Horší je to se stresem. Dnes si na něj stěžují i děti předškolního věku, ale vývin tinnitu jsem u manželů po domácím nedorozumění nezaznamenal.

Dá se tinnitus vyléčit?

Dá, když se najde, odkud převít pochází a příčina je léčitelná. Někdy se mohou dvě či tři příčiny doplňovat a střídát. Pevnost lze dobýt peším

útokem, lstí nebo atomovou bombou. Přesto vím o několika svých pacientech, kde jsme se oba i léta marně snažili. Pro dokreslení jeden z mých triků, jak se rychle dobrat pravdy – můj pokyn – na kontrolu přinesete v igelitce všechny svoje léky, ať jste je získali jakkoli. Pacient se diví, ale když poslechne, ihned vím, co ho opravdu trápí podle opotřebenosti krabiček. Po pacientovi nemůže doktor chtít, aby nemocný správně odhadl, kam se má vrátit.

Znáte nějakou veřejně známou osobnost s tinnitem?

Současné prominenty vám jmenovat nesmím. Ale klasickým příkladem je třeba Beethoven nebo Smetana.

Je tinnitus obvykle vázán na sluchovou poruchu?

Na rozdíl od všeobecného předpokladu trvalý tinnitus nemají všichni silně nedoslýchaví. Tinnitus tedy obvykle není vázán na sluchovou poruchu. Vysvětlení je zřejmé z toho, že šelest je fyzikálně vázán na asymetrii sluchového vjemu. Zcela hluché jedno ucho nemůže rozladit příjem druhého ucha. U symetrické poruchy sluchu zase není co rozlaďovat. Kritická je diference zhruba 40 dB.

Všichni, kdo mají tinnitus, mluví o tom, že je psychicky velmi náročný. Souhlasíte?

Zřetelně ano. Probudíte se v noci a co? Zase to píská. Nutno vzít v úvahu právě lidi labilní povahy s doprovodnou zvýšenou vnímavostí na stres. Člověka, který v návalu deprese skočil pod vlak, se už bohužel nezeptáme. Měl jsem pacienty,

co vytrvale chodili na poradu a byli ochotni i něco pro likvidaci své poruchy udělat. Upřímně vzato, byly to spíše výjimky. Ve své většině pacient na svůj tinnitus nařiká, ale aby se třeba důsledně vyhnul alkoholu nebo začal soustavně cvičit – pro jednou přece, no ne!

Lze tinnitus přehlušit?

Lze, některý je dočista jemný, ale nechte si u ucha řvát brusku od rána do večera. Vzpomínám na tkadleny skelných rohoží – již v předsálí haly byl takový hluk, že jsme si museli s mistrem křičet do ucha. Na tinnitus si žádná nestěžovala.

Existuje organizace sdružující postižené tinnitem?

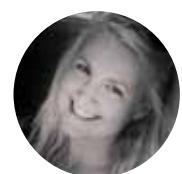
Vy ze Svazu neslyšících a nedoslýchavých jste poruše nejbliže. Vzhledem k velké pestrosti poruchy by asi byla pestrá i jejich organizovanost a hlavně, nepřinesla by valný užitek.

Můžeme mluvit v souvislosti s tinnitem o objektivním změření?

Přesně vzato není. Pomůžeme si audiometrem, který je ale vždy závislý na spolupráci pacienta. Můžeme tinnitus maskovat a prakticky maskovací hladina se blíží tinnitu. Pracuje se místo čistých tónů s šumy. Pokud by někdo šelest simuloval, musel by být absolutně zdravý a mít pevné nervy.

Jaký je nejčastější základ tinnitu? Genetika?

Nesetkal jsem se s rodinným výskytem tak jako třeba je genetická záťaž na cukrovku. Úraz hlavy je jiná. Většinou jde o souběžné postižení krční páteře, což je velmi obvyklý vyvolávač závratí nebo tinnitu nebo obojího. x

text a foto — VERONIKA CÉZOVÁ

PROJEKT JSEM JEDNO UCHO OSLAVIL 1. NAROZENINY

VIDEO VE ZNAKOVÉM
JAZYCE ZDE

Vlajkový projekt Svazu neslyšících a nedoslýchavých osob v ČR Jsem jedno ucho, který vznikl při příležitosti 150. výročí Pražského spolku neslyšících,

slaví 1. narozeniny! Během roku fungování představil široké veřejnosti 41 příběhů lidí se sluchovým handicapem, tým projektu natočil téměř 90 osvětových videí a osob-

nosti Jsem jedno ucho uspořádaly 8 besed pro studenty a širokou veřejnost.

Projekt Jsem jedno ucho přibližuje prostřednictvím příběhů kaž-

dý týden životní osudy neslyšících, nedoslýchavých i ohluchlých lidí. A právě skrze příběhy ukazuje, že neslyšet znamená pro každého něco jiného.

„Po prvních dvanácti příbězích, které vyšly i knižně, se ukázalo, že má projekt velký potenciál nejen ve smyslu osvětové kampaně v médiích, ale i jako stmelující prvek v komunitě lidí se sluchovým postižením. Do projektu se nadšeně zapojují lidé s různými typy vad, kteří spolu často příliš nekomunikují, neboť mají zcela rozdílné potřeby (např. neslyšící od narození vs. později ohluchlí). V rámci projektu se však nacházejí všechny tyto skupiny a cítí se být jeho součástí,“ říká Šárka Prokopiová, prezidentka Svazu neslyšících a nedoslýchavých osob v ČR.

Nedílnou součástí projektu jsou kromě samotných příběhů osobností, které vycházejí každý týden, i videa – Kurz znakového

jazyka (dosud natočených 52 dílů) a Věděli jste, že... (32 dílů), besedy na základních a středních školách a pro veřejnost (přes 300 účastníků) a časopis Jsem jedno ucho, který vychází každé dva měsíce a každé číslo má tematické zaměření (prosinec 2018 Úspěšní neslyšící doma i ve světě, únor 2019 Sluchadla, duben 2019 Kochleární implantáty.

Po roce fungování projektu mám velkou radost z toho, že se podařilo vzbudit zájem široké veřejnosti o téma sluchového handicapu. Nejzajímavější reakce na projekt máme z besed pro školy a širokou veřejnost.

Když beseda začíná, školáci i dospělí se shodují, že sluchový handicap není tak strašný. Když si ale poslechnou příběhy osobností Jsem jedno ucho a zjistí, čím vším si lidé se sluchovým handicapem procházejí, zjišťují, že sluchový handicap je naopak jedním

z těch nejhorších. A podle Světové zdravotnické organizace dokonce po mentálním postižení druhým nejtěžším. ✕

text — VERONIKA CÉZOVÁ

foto — JIŘÍ ČEJKA

foto koláž — VERONIKA CÉZOVÁ

JSME V MÉDIÍCH!

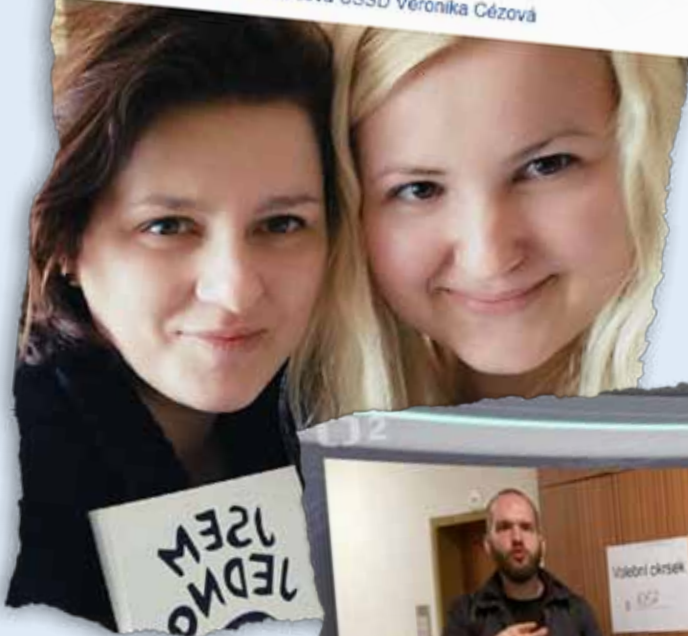

Jana Maláčová
12 min · 🌐

Nedokážu si ani představit, že bych neslyšela hlasy svých nejbližších, hudbu mého srdce, městský cvrkot nebo šumění lesa. Co všechno musí překonat lidé s na první pohled neznatelným hendikepem? Na jaké limity v běžném životě neslyšící, nedoslýchaví a ohluchlí narážejí? A jakými dary mohou naopak ty z nás, ke kterým byl osud velkorysejší, obohatit?

Svět slyšících a neslyšících spojuje komunita #JsemJednoUcho, kde to žijete? 😊 Jejich knihu příběhů lidí, kterým život určuje ticho, už mám na nočním stole! ❤️

Jsem jedno ucho Jana Maláčová ČSSD Veronika Cézová

Zprávy v českém znakovém jazyce

stránky pořadu 15. 5. 2019 19:50 na CT2

Poradovadská relace pro spoluobčany se sluchovým handicapem. Souborné nejdůležitější události uplynulých 12 hodin doma i v zahraničí.

Ze světa neslyšících „Jsem jedno ucho“ slaví první narozeniny

Městská část Praha 8

SVAZ NESLYŠÍCÍCH PŘIPRAVIL VIDEO K VOĽBÁM DO EP

Společný svaz neslyšících a nedoslýchavých osob v ČR – největší svazová organizace pomáhající lidem se sluchovým handicapem – připravil pro nevidící a nedoslýchavé občany ve spolupráci s Úřadem vlády pro národní jazyky video k volbám do EP. Video je určeno lidem se sluchovým handicapem a nedoslýchavým osobám. Video obsahuje informace o volbách do EP, o svazu neslyšících a nedoslýchavých osob v ČR, o možnostech hlasování a o tom, jak se hlasovat. Video je určeno lidem se sluchovým handicapem a nedoslýchavým osobám. Video obsahuje informace o volbách do EP, o svazu neslyšících a nedoslýchavých osob v ČR, o možnostech hlasování a o tom, jak se hlasovat.

helpnet.cz

OPHEL HANDYCARS ŠIROKÁ NABÍDKA VOZŮ

Projekt Jsem jedno ucho slaví 1. narozeniny

Vlahový projekt Svazu neslyšících a nedoslýchavých osob v ČR Jsem jedno ucho, který vznikl při příležitosti 150. výročí Pražského sporu neslyšících, slaví 1. narozeniny. Projekt Jsem jedno ucho slaví 1. narozeniny. Projekt Jsem jedno ucho, který vznikl při příležitosti 150. výročí Pražského sporu neslyšících, slaví 1. narozeniny.

Síťová Shakespeareova tragédie Romeo a Julie v divadle ABC

Projekt Jsem jedno ucho připravuje proslulou divadelní představení Romeo a Julie v divadle ABC. Projekt Jsem jedno ucho připravuje proslulou divadelní představení Romeo a Julie v divadle ABC. Projekt Jsem jedno ucho připravuje proslulou divadelní představení Romeo a Julie v divadle ABC.

VĚDĚLI JSTE, ŽE...

Týden co týden vám přinášíme zajímavosti ze světa lidí se sluchovým handicapem. Máte tipy, co by v dalších dílech nemělo chybět? Napište je na cezova@snn-cr.cz. Děkujeme!

VĚDĚLI JSTE, ŽE...

- 1 ... je na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy obor *Čeština v komunikaci neslyšících, kde se slyšící i neslyšící studenti a slyšící i neslyšící vyučující zabývají lingvistikou znakového jazyka, vzděláváním neslyšících a tlumočením pro neslyšící?*
- 2 ... je možné jednotlivé znaky zapsat? Existuje pro to speciální notační systém. Není ale příliš spolehlivý, protože nezaznamenává např. mimiku či pohyby hlavy a těla.
- 3 ... na 2. letní deaflympiádě v Amsterdamu měli českoslovenští neslyšící fotbalisté vyhrát zlatou medaili? Fotbalisté si tehdy odvezli stříbrnou, ale po skončení deaflympiády se zjistilo, že anglický tým, který Českoslováky porazil, měl v týmu profesionální hráče, což bylo zakázáno, a kdyby se to zjistilo dříve, tým by organizátoři diskvalifikovali.
- 4 ... se 14. 6. uskuteční v Brně na Masarykově univerzitě konference *Vzdělávání, zaměstnávání a spolkový život neslyšících? Konference se koná k příležitosti 100. výročí založení Masarykovy univerzity a současně 100. výročí spolkové činnosti neslyšících v Brně.*
- 5 ... v minulosti existoval ostrov Martha's Vineyard, kde všichni uměli znakovat? Údajně byl na ostrově každý 155. člověk neslyšící, ve městě Chilmark byl dokonce každý 25. člověk neslyšící. Na celém ostrově byla běžná smíšená manželství (slyšící s neslyšícím) a všichni uměli znakovat.
- 6 ... v roce 1988 proběhlo na americké Gallaudet University studentské povstání *Deaf President Now? Studenti nebyli spokojeni se zvolením slyšící ženy jako prezidentky této univerzity. Protest trval týden, vysílala ho různá média, dostal se do povědomí americké společnosti a slyšící prezidentka nakonec rezignovala.*
- 7 ... za 2. světové války bylo mnoho neslyšících žen sterilizováno? Německá říše chtěla vyčistit rasu, a tak všichni dědičně postižení museli podstoupit sterilizaci.
- 8 ... v r. 2011 byla zrušena týden před začátkem zimní deaflympiáda na Slovensku? Šéf slovenských deaflympioniků tehdy zpronevěřil desítky milionů korun a deaflympiádu nebylo z čeho zaplatit.
- 9 ... William Stokoe objevil fonémy znakového jazyka? Jsou to: místo artikulace, pohyb a tvar ruky. A někdy se přidává i orientace dlaně a prstů.
- 10 ... znakový jazyk má specifické znaky a nepřímá pojmenování, která fungují stejně jako idiomy v mluvených jazycích?

text — KRISTÝNA ŠIMRALOVÁ

PŘEDSTAVUJEME POBOČNÉ SPOLKY

VIDEO VE ZNAKOVÉM
JAZYCE ZDE

ZÁKLADNÍ ORGANIZACE NESLYŠÍCÍCH MOST

POJĎTE NAKOUKNOUT DO SPOLKU, KTERÝ JE
SKORO STEJNĚ STARÝ JAKO JEHO PŘESEDÁ

PŘESEDÁ A HOSPODÁŘ. Mostecký spolek vede Lukáš Šic (vpravo), o finance se stará Marcel Valeš. Spolu tvoří skvělý tandem.

Když se řekne Most, většinou lidé se díky úspěšnému seriálu *Dycky Most!*, který natočila Česká televize, vybaví hlavně restaurace Severka.

Most, to je ale i město, ve kterém má Svaz neslyšících a nedoslýchavých osob v ČR jednu ze svých nejakčnejších základních organizací neslyšících...

Vcházím do místnosti se dvěma velkými stoly. A na první pohled mě zaujme velký plakát A5, pozvánka na Dračí loď.

„Jelikož se scházíme na konci května, jsme teď v poslední fázi velkých příprav na velké závody Dračích lodí, které nás čekají o víkend 7. až 9. června,“ vysvětluje mi Lukáš Šic, předseda základní organizace.

Dračích lodí se mostecká organizace neslyšících účastní už počtvrté.

„Zatím jsme vždycky byli poslední. Ale minulý rok jsme byli poprvé předposlední, takže už jdeme pomalu nahoru,“ směje se Lukáš, energický chlapík s plnovousem, který za měsíc oslaví 40. narozeniny.

Členem organizace se stal již v roce 1998, o tři roky později ji už vedl.

„Takže letos oslavíte již 18. narozeniny ve funkci?“

Velké srdce pro neslyšící

„No, vlastně 15. Měl jsem mezi tím tříletou pauzu, kdy jsem předsedou nebyl. Byla to doba, kdy jsme ztratili hodně členů, lidé málo chodili do klubu... Byl jsem z toho smutný. Ale mám velké srdce pro neslyšící, takže jsem se nakonec vrátil. Při volbách, které jsou jednou za tři roky, jsem měl pokaždé plnou podporu celé členské základny, takže cítím, že jsem tu správně,“ usmívá se Lukáš.

Díky sluchadlu, které má na levém uchu, se spolu bavíme bez problémů.

„Na levém uchu mám ztrátu sluchu 96 procent, na pravém 98 procent. Jsem tedy neslyšící, stejně jako můj kolega Marcel Valeš.“

Lukášův kolega Marcel má na starosti pokladnu a je správce bufetu. V kanceláři sedí naproti Lukášovi, má kolem sebe hodně tabulek a papírů a stále něco vyplňuje. A s Lukášem znakuje.

„Chodil jsi do školy pro neslyšící?“ ptám se Lukáše.

„Ano, v Plzni. Hodně se tam artikulovalo, nemám tedy s mluvením problém. Ale samozřejmě odezírám.“

Střední odborné učiliště už absolvoval mezi slyšícími. Vyučil se technickoadministrativním pracovníkem. Po škole pracoval v reklamní agentuře, dostal se ale i do fabriky, kde vyráběl hlavové opěrky do auta.

Letos poprvé Den seniorů

Mostecká organizace je téměř stejně stará jako její předseda Lukáš. V říjnu – konkrétně 11. – oslaví 38. narozeniny. A právě na říjen připravuje Lukášův kolega Marcel jednu novou akci.

„Letos poprvé oslavíme Den seniorů. Naše členy čekají soutěže, občerstvení, každý dostane i malý dárek,“ znakuje Marcel a Lukáš tlumočí.

Mostecký putovní pohár JOKER, Karneval, Jarní úklid, Josefské karty, Velikonoční karty, Den matek i Den otců, Halloween, Vánoční party na rozloučenou se starým rokem. To je jen malá ukázka toho, co všechno se v mostecké organizaci neslyšících děje.

„Chodí k nám 24 dětí a 49 dospělých, což jsou pěkná čísla,“ usmívá se Lukáš a říká, že mají na akcích pravidelně malé miminko, ale i 82letého muže.

**Výbor má 5 členů.
Předsedou je Lukáš Šic.**

**Místopředsedkyně:
Šárka Madarová.**

**Hospodář:
Marcel Valeš.**

**Akce pro děti:
Helena Tatárová.**

**Sportovní akce:
Milan Matějovič.**

**V organizaci pomáhá
předsedovi asistent
Karel Struha.**

**V říjnu (11. 10.) oslaví
organizace 38. narozeniny.**

**Nejbližší akce:
Den dětí + Hry bez kraje
(22. 6.), Mistrovství ČR
v DÁMĚ (29. 6.) a Týdenní
ozdravný pobyt v Ostružné
Moravě (24. 8.–31. 8.)**

„Mám radost, že jsme otevřeni všem. Jsou u nás zastoupeny všechny věkové kategorie.“

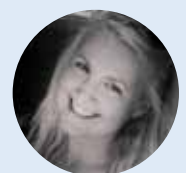
Ještě než se s Lukášem a Marcellem rozloučíme, ukazují mi krásnou klubovnu.

„A podívej, jaká máme krásná trička na Dračí loď!“

Lukáš běží do skladu a vytahuje modro-bílá trička, která si vyrábějí sami členové.

„Jsou nádherná!“

„Vid?“ usmívá se Lukáš. „Tak snad nám letos přinesou štěstí.“ ✕

text a foto — VERONIKA CÉZOVÁ

VELKÉ OSLAVY V BRNĚ

VIDEO VE ZNAKOVÉM
JAZYCE ZDE

„Zítرا zase jedu do Brna. Šalina :). Zpoždění. Masarykova univerzita. D 1. Brněnský spolek neslyšících.“

Tato a ještě další a další slovní spojení se v mém slovníku objevují v poslední době často. Aby také ne. V roce 1919 byl založen první brněnský spolek neslyšících „Český spolek hluchoněmých markrabství moravského se sídlem v Brně“. Letos to tedy je neskutečných 100 let. A to se přece musí oslavit.

Již od konce minulého roku intenzivně jezdíme do Brna a ve spolupráci s Masarykovou univerzitou, která byla shodou okolností rovněž založena v roce 1919, připravujeme konferenci, která bude zakončena společenským setkáním a výstavou. Další akce se týká přímo Brněnského spolku neslyšících, který chystá slavnostní odpoledne a večer. A tak se konají schůzky na MU i v sídle BSN ve Vodově ulici. Je zapojena spousta lidí a všichni už se těšíme. Podívejte se, co pro vás chystáme. A přijďte. x

text — ŠÁRKA PROKOPIŠOVÁ

SRDEČNĚ VÁS ZVEME NA KONFERENCI

VIDEO VE ZNAKOVÉM
JAZYCE ZDE

VZDĚLÁVÁNÍ, ZAMĚŠTNÁVÁNÍ A SPOLKOVÝ ŽIVOT NESLYŠÍCÍCH

PÁTEK 14. ČERVNA 2019 OD 9 DO 19 HODIN

V PROSTORÁCH MASARYKOVY UNIVERZITY,
KOMENSKÉHO NÁMĚSTÍ 2, 2. NADZEMNÍ PODLAŽÍ,
POSLUCHÁRNA Č. 200

Dopolední část konference: 9.00–12.30

9.00–9.50	Prezence
10.00	Zahájení konference
10.00–11.00	Úvodní část
- > 100. výročí vzniku Masarykovy univerzity (Petr Peňáz/Tomáš Sklenák, Masarykova univerzita)
  - > 100. výročí spolkové činnosti neslyšících v Brně (Šárka Prokopiusevová/Jaroslav Paur, Svaz neslyšících a nedoslýchavých ČR)
  - > Práva lidí se sluchovým postižením z pohledu Úmluvy (Jana Havlová, Kancelář veřejného ochránce práv)
  - > Lidé se sluchovým postižením z pohledu Magistrátu města Brna a Úřadu Jihomoravského kraje
11.00–12.30	Vzdělávání a zaměstnávání
- > České vysokoškolské vzdělávání (Petr Peňáz, Masarykova univerzita)
  - > Vysoké školy a jazykové kompetence slyšících (Ondřej Klofáč, Trojrozměr)
  - > Vysoké školy a jazykové kompetence neslyšících (Pavel Kučera, Univerzita Palackého v Olomouci)
  - > Absolventi vysokých škol (Alexandr Zvonek, Masarykova univerzita)
  - > Zaměstnávání sluchově postižených v Jihomoravském kraji (Ilona Kašpárková, Tichý svět)
12.30–13.30	oběd

Odpolední část konference: 13.30–17.00

Spolkový život

- > Spolkové aktivity a sociální služby dnes (Šárka Prokopiusová, Svaz neslyšících a nedoslýchavých ČR)
- > Aktivity Brněnského spolku neslyšících (Zdeňka Winklerová, Brněnský spolek neslyšících)
- > Aktivizační a spolkové činnosti pro neslyšící (Martin Novák, Českomoravská unie neslyšících)
- > Sociální služba jako osvětová činnost pro nedoslýchavé a seniory (Zuzana Kisely, AUDIOHELP)
15.00–15.30 přestávka na kávu » Vzpomínky na brněnský sport (Radek Probošt, Sportovní klub neslyšících Brno)
- > Lidé se sluchovým postižením a jejich realizace v divadle (Jindřich Zemánek, Evropské centrum pantomimy neslyšících, PSI)
- > Další spolky a organizace neslyšících a „s neslyšícími“ v Brně (DeafLand, Hands Dance, Labyrint Brno, ...) Doprovodný program (od 17 do 19 hodin, v Galerii Střediska Teiresiás)
- > výstava fotografií “Tři osmičky” Michaela Kratochvíla a Petra Kurečky přibližující život se sluchovým postižením
- > vystoupení skupiny Hands Dance, hudba tlumočená do znakového jazyka
- > možnost komentované prohlídky prostor Střediska Teiresiás
- > společný přípitek Tlumočení do/z českého znakového jazyka a přepis mluvené řeči budou po dobu celé akce zajištěny.

Přihlašování na konferenci:

Registrace na místě: 500 Kč

SVAZ NESLYŠÍCÍCH PŘIPRAVIL VIDEO K VOLBÁM DO EVROPSKÉHO PARLAMENTU

Svaz neslyšících a nedoslýchavých osob v ČR – největší tuzemská organizace pomáhající lidem se sluchovým handicapem – připravil pro neslyšící a nedoslýchavé občany ve spolupráci s Úřadem Městské části Praha 8 informační video. V něm neslyšící volič názorně ve znakovém jazyce vysvětluje krok po kroku, jak to vypadá u voleb. Video je opatřeno titulky.

MOMENTKA Z NATÁČENÍ. Video, jehož scénář vymyslela Veronika Cézová, natáčel neslyšící Jakub Venglář. S překladem do znakového jazyka pomáhala Kateřina Jakubová.

Sluchový handicap rovná se informační deficit. A toho je si Svaz neslyšících a nedoslýchavých osob v ČR velmi dobře vědom. Proto připravil pro neslyšící (cca 10 000 občanů) a nedoslýchavé občany (cca 0,5 milionu lidí) informační video.

V něm neslyšící Jakub Venglář krok po kroku seznámil diváky s tím, jak to vypadá u voleb – kde najdou lidé svůj volební okrsek, kolik může dát volič preferenčních hlasů a názorně ukazuje celý proces volby od vstupu do volební místnosti až po vhození úřední obálky s volebním lístkem do urny.

„Jako Svaz neslyšících dlouhodobě vnímáme skrze naše klienty, že nemají dostatek informací k volbám.

A nejen těm do Evropského parlamentu. Politické strany, které kandidují do EP, mají tendenci zapomínat na občany, kteří mají sluchový handicap, a jsou tedy ochuzeni o ucelené informace. Tímto ale politici nevědomky diskriminují velkou část voličů,“ říká Šárka Prokopiusová, prezidentka Svazu neslyšících a nedoslýchavých osob v ČR.

Konkrétně pro neslyšící není čeština mateřským jazykem (tím je český znakový jazyk), je pro ně tedy téměř nemožné přečíst si několikastránkové pokyny k volbám, které dostávají do schránky spolu s volebními lístky.

„Proto jsme natočili video, které pomůže nejen tisícům neslyšících v ČR. Pomůže díky titulcům i půl milionu lidí, kteří jsou nedoslýchaví. I oni mají ztížený přístup k informacím o volbách do EP. Většina politiků se totiž stále ještě nenaučila automaticky titulkovat svá videa,“ doplňuje Šárka Prokopiusová.

Video vzniklo ve spolupráci s Úřadem městské části Praha 8, na jehož území se SNN ČR nachází. Úřad poskytl pro natáčení prostory, volební rekvizity i zaměstnance, kteří usedli do fiktivní volební komise. ✕

text a foto — VERONIKA CÉZOVÁ

ROZHOVOR

ROZHOVOR s JIŘÍM SUCHÝM

Včera neděle byla, Pramínek vlasů, Malé kotě... Na písních Semaforu vyrůstalo hned několik generací. A ač je to neuvěřitelné, letos na podzim oslaví legendární divadlo Semafor již 60. narozeniny!

Při příležitosti velkých oslav se uskuteční i jedno speciální představení pro Svaz neslyšících a nedoslýchavých osob v ČR – Kdyby tisíc klarinetů.

Během příprav na představení ve znakovém jazyce si Jiří Suchý, zakladatel Semaforu, našel čas na rozhovor pro náš časopis Jsem jedno ucho.

Povídali jsme si nejen o legendární Kytici, ale i o tom, jaký by byl jeho život bez sluchu...

Celý váš život je spojený s hudbou. Dovedete si představit, že byste ztratil sluch?

Nedovedu si to představit. A přiznávám, že jsem se toho vždycky nějak podvědomě bál. Zvláště v poslední době ke stáru, kdy mě sluch pomalu opouští – obzvláště na jedno ucho je to horší. Sice slyším všechno, ale nerozeznávám jednotlivé slabiky. Celý život jsem sbíral gramofonové desky a mám jich asi tisíc. A jestli je nebudu moct poslouchat, tak jsou to vyhozené peníze. (smích)

Čistě hypoteticky – kdybyste od dětství neslyšel, co jiného byste mohl dělat?

Asi bych nepsal texty k písním, ale povídky. Také bych maloval, poněvadž to je moje původní profese.

A vy jste pracoval i jako grafik...

Ano. Ubíral bych se tedy touto cestou.

Co pro vás znamená hudba?

Kdybych chtěl být cynik, tak bych řekl, že pro mě znamená způsob obživy. Ale bylo by to nepřesné. Víte, to se dá slovy asi těžko vylíčit. Ale napadají mě tři písmena. Moc. Znamená pro mě moc, bez ní se nedovedu obejít.

Mám ji od rána do večera. Pokud ji zrovna neprovozují večer, tak ji aspoň celý den poslouchám.

A žánry?

Široký sortiment. Od klasické muziky, jazz hlavně. Ten mě utvářel. Dále kabaretní písničky.

Divadlo založil v roce 1959 Jiří Suchý spolu s Jiřím Šlitrem. Název divadla je zkratka slov SEdm MAlych FOrem.

Na první hru – Člověk z půdy – přišli diváci 30. října 1959. V hlavní roli alternoval Miroslav Horníček s Milošem Kopeckým. Po tomto představení vznikl prakticky přes noc hudební a divadelní fenomén.

Semafor nastartoval kariéru mnoha zpěvákům. Zpívala tu Eva Pilarová, Miluška Voborníková, Josef Laufer či Petra Černocká.

V roce 1970 se pak přidala i Jitka Molavcová, tehdejší vítězka celostátní pěvecké soutěže Talent 70. A se zakladatelem Jiřím Suchým tvoří nerozlučnou dvojku na prknech, která znamenají svět, dodnes.

A našel jste si cestu i k dnešním popovým písničkářům?

Právě že ne. Ne že bych se jim chtěl vyhýbat, ale v tomto směru mi ujel vlak. A možná je to proto, že na to nebyl ani čas. V divadle dělám sedm řemesel. Všude jinde na to mají sedm lidí. Řídící úředník, píšu libreta, píšu texty k písním, skládám hudbu, dělám výpravy – scénografii, kostýmy, režírují a hrají.

Když zmiňujete hraní... Jak to funguje s pamětí u herce, když má tolik představení? Musíte se dívat před představením na scénář, aby se vám texty nepletly?

Ano, dnes už ano. V současné době hrají ve dvanácti titulech. Aby se mi to tedy nepletlo, musím si nutně během představení přečíst následující obraz. V hlavě to uložené je, tímto se to tedy probudí.

Vaše představení jsou plná krásných písní. Dokáže vy sám vybrat jednu, která je vašemu srdci nejbližší?

To já nemůžu říct. Mám jich třeba padesát. Ale třeba mám moc rád píseň Jó to jsem ještě žil. Té si hodně považuji.

A kdybychom se dostali k divácky nejoblíbenějším představením... Vede Kytice?

Přesně tak. Brzy už bude mít 870. reprízu! Ta je tedy nejúspěšnější. Ale každou hru, kterou hrajeme déle než pět šest let, považuji za úspěšnou.

Na podzim budete slavit 60. narozeniny Semaforu. Počítal jste to, nebo jste si to ani neuvědomil?

Vůbec jsem si to neuvědomil, okolí mi to připomnělo. Televize o mně natáčela dokument, chystá se gala

program... A já jsem přitom takový notorický neslavič! Já to nenávidím, ale musím. Jednak kvůli divákům, ti na to čekají. A jednak divadlo nedělám sám. Mám tady kolegy. A ti si zaslouží, aby se jednou za deset let něco slavilo.

Čím se z vás stal notorický neslavič?

Nevím.

Máte to z dětství? Nerad jste slavil narozeniny?

Můj dědeček, když měl jakýkoli svátek či narozeniny, vstával v pět hodin ráno, vzal si chleba a vyrazil do lesa. On miloval lesy. A teprve za setmění se vrátil domů. A to dělal pořád. Tak to mám asi po něm. Strašně nerad slavím cokoliv.

Součástí podzimních oslav bude i speciální představení Kdyby tisíc klarinetů, které bude ve znakovém jazyce. Už jste někdy připravoval představení pro neslyšící?

Ne, to bude moje premiéra! A jsem strašně zvědav, jak to dopadne. x

SRDEČNĚ VÁS ZVEME NA PŘEDSTAVENÍ KDYBY TISÍC KLARINETŮ. PŘEDSTAVENÍ BUDE TLUMOČENO DO ČESKÉHO ZNAKOVÉHO JAZYKA A SIMULTÁNNĚ PŘEPISOVÁNO.

Kdy?

V sobotu 12. října od 16.00 hodin.

Kde?

V Divadle Semafor – Dejvická 27, Praha 6.

Kolik stojí vstupenka?

Vyjednali jsme speciální cenu 250 korun.

Jak lze vstupenku objednat?

Osobně můžete na pokladně divadla či e-mailem rihackova@semafor.cz. Napíšete, kolik míst chcete, jakou řadu a sedadlo.

Produkční vám pošle mailem fakturu, kterou zaplatíte. Vstupenky si pak můžete vyzvednout až 12. října před představením.

text a foto — VERONIKA CÉZOVÁ

HISTORICKÉ OKÉNKO

OHLUHLÝ ŠPANĚLSKÝ MALÍŘ A GRAFIK GOYA

VIDEO VE ZNAKOVÉM
JAZYCE ZDE

Francisco Goya (1746–1828), celým jménem Francisco José de Goya y Lucientes, se narodil v malé aragonské vesnici na severu Španělska, kde vyrůstal v rodině cechovního zlatnického mistra. Otec si brzo všiml jeho malířského nadání a po základním vzdělání jej poslal do učení ke známému malíři portrétistovi v Zaragoze.

Roku 1763 odchází mladý malíř do Madridu, kde se dvakrát neúspěšně uchází o cenu Akademie sv. Ferdinanda. Přesto jeho kariéra se rozbíhá. Poznává německého malíře Mengse, který vede královskou dílnu nástěnných koberců a Goya se stává návrhářem slavné dílny, kde vytvoří řadu krásných předloh nástěnných koberců, které jsou ozdobou slavných muzeí.

V roce 1775 se Goya žení se sestrou svého kolegy, s kterým se později věnuje malířské výzdobě katedrál v Zaragoze. V roce 1781 vyhrává v soutěži na oltářní obraz v madridském kostele a začíná malovat první portréty. Roku 1786 se stává královským malířem. Portrétuje vysokou šlechtu i královskou rodinu.

Šťastná léta končí rokem 1792, kdy malíř po mozkové příhodě ohluchne. Mimochodem – někteří jeho životopisci se domnívají, že jeho hluchota byl následek otravy olovem z barev, které používal. Zároveň v té době probíhají velké společenské změny, vyvolané Velkou francouzskou revolucí. Španělsko se dostává do dvou válek s Francií, z nichž ta druhá (1807) se stává všelidovou (partyzánskou) válkou proti Napoleonovi, španělsky nazývanou „guerilla“.

Goya se stává „ilustrátorem“ hrůz snad první partyzánské války v dějinách. V jeho tvorbě nastává zlom. Mizí portréty krásných dam, obrazy s náboženskou tematikou a nastupují grafické cykly jako „Rozmanitosti“, odrážející jeho psychické stavy po ohluchnutí, nebo „Hrůzy války“, odrážející jeho zážitky z povstání v Madridu, po jeho okupaci napoleonskými vojáky.

Stárnoucí malíř čím dál tím více se uzavírá do sebe, maluje a kreslí pro sebe, ne na zakázku. Po porážce Napoleona dochází ve Španělsku k obnovení vlády Bourbonů a absolutismu. Goya odchází do dobrovolného vyhnanství v Bordeaux ve Francii, kam se uchýlilo mnoho jeho liberálních přátel. 16. dubna roku 1828 v Bordeaux umírá.

Francisco de Goya patří k největším malířům přelomu 18. a 19. století, v jeho díle je nám zachován strhující obraz tehdejší doby. Český režisér Miloš Forman se stal spoluvůrcem španělského filmu „Goyovy přízraky“.

text — MILOŠ LANG
foto — BIOGRAFIEONLINE.IT

NEHODA

PŘEDVÍDAT A BÝT OPATRNÝ NĚKDY NESTAČÍ

Zrovna přecházel po přechodu v Berouně, když náhle z boku ucítil náraz. Řidič se na poslední chvíli rozmyslel, nečekaně odbočil a narazil ve 40kilometrové rychlosti do chodce na přechodu. Psal se 6. únor 2019 a tím chodcem byl Míra Kindel.

Náraz ho smetl na kapotu a čelní sklo a pak vymrštil pár metrů dopředu. Bezprostředně po tvrdém dopadu na silnici nedocházela Mírovi vlivem prožitého šoku závažnost situace a byl zmatený. Až po chvíli mu došlo, co se vlastně stalo.

Začal se těžce zvedat ze země a rozhlížet se po sluchadle, které ztratil při nárazu. Byl odhodlán dobelhat se domů po svých. Měl však štěstí v neštěstí, řidič zastavil a povolal policii a sanitku, na kterou společně čekali v jeho autě.

Při čekání na pomoc Míra nejdřív poslal SMS mamce a s řidičem komunikoval formou psaní přes poznámky. Řidič mu takto přiznal svou chybu a uklidňoval ho. Když na místo nehody dorazila i Mírova

mamka a uviděla tu spoušť, i ona začala uklidňovat Míru.

Jako první dorazila policie. Míra si komunikaci s ní pochvaloval: „Obeznámili mě s tím, jak to má probíhat. Vyfotili si špinavé oblečení, tašku a další věci.“

Chvilku po policii dorazila i záchranná služba, která Míru v sanitce prohlédla. „Všechno vypadalo dobře, ale dostal jsem instrukce, že do mě narazil ve 40kilometrové rychlosti, což znamenalo převoz do nemocnice v Hořovicích,“ vzpomíná Míra.

Po výstupu ze sanitky v Hořovicích Míru pobolívala noha: „Měl jsem bouli jako vyšitou. Chirurgická lékařka mě původně chtěla ještě nechat po rentgenu v nemocnici, ale zjistila, že mají plno, takže jsem po podepsání reverzu odjel domů s tím, že budu v klidovém režimu.“

Narazená kyčel, pár odřenin, rozbité sluchadlo a škoda na autě, to je celková bilance nehody. Ale tím to zdaleka neskončilo.

Nepříjemný okamžik, jenž uvedl do chodu řadu věcí. „Vyšetřo-

vání začalo následující týden, kdy jsme s policií probrali celou nehodu od začátku až do konce. Něco jsem si samozřejmě nepamatoval, něco ale ano. Formou komunikace bylo odezírání, popř. papíry, kde jsem načrtl i pár útržků z nehody, které mi utkvěly v paměti. Ptali se na poškozené věci jako mobil a tak. Ten překvapivě zůstal po nárazu nepoškozený, což považuji za malý zázrak, jelikož jsem dopadl na břicho,“ podotýká Míra.

Policejní vyšetřování bylo ukončeno v den Mírových narozenin. Míra dodává: „Týden na to dorazila zpráva o škodě na autě, o škodě na mně. Policie rozhodla o přestupkovém řízení.“

V praxi to znamená, že se rozhodne o škodě, náhradě škod, popř. náhradě dalších věcí přímo na úřadě, který řeší přestupky v silničním provozu. „Proces může trvat klidně rok. Mamka měla též loni nehodu a přestupkové řízení proběhlo až letos v březnu. Rok a sedm dní po nehodě, kterou zavinil jiný řidič. Celkově ale z policejního

DLOUHÁ REKONVALENCENCE. Trvalo několik týdnů, než se Míra Kindel z bouračky zotavil. Nečekal ale, že nakonec dostane vyplacenou jen poloviční nemocenskou. Důvod? Prý není známa přesná příčina úrazu...

vyšetřování jednoznačně nevyplývalo, že někdo udělal chybu nebo tak, ač se pán původně přiznal mně i mamce," povzdechl si Míra.

A rozbité sluchadlo? „To jsme poslali do servisu a z toho vzniklo nový, včetně háčků. Foniatr mi posléze udělal otisk ucha na tvarovku. Všechno se platilo. Jak samotné sluchadlo, tak i oprava a dosazování náhradních dílů," vypočítává náklady Míra.

Nejdůležitější je však zdraví. Po měsíci se Míra konečně začal pohybovat víc a víc a po nějaké době tak mohl ukončit neschopenku. Nečekal ale, že nakonec dostane vyplacenou jen poloviční nemocenskou. Důvod? Není známa přesná příčina úrazu...

Na závěr Míra dodává: „Každopádně velice děkuji za profesionální přístup řidiči, který se hned ze začátku o mě postaral, stejně tak i jeho žena. Děkuji taktéž Policii ČR za skvělou spolupráci a záchranářům za to, že mi pomáhali. A tak trochu děkuji i tomu nahoře. Ono se to říká hlavně u věřících lidí, ale věřím, že chtěl, abych tady zůstal. Když vidíte, jak na Vás jede auto a brzdí, jak může, tak je to vážně nepříjemné. Tenhle pohled budu mít před sebou celý život... Doplnil bych větu mého kamaráda, který mi řekl: „Ty tu přežiješ všechno. Už tě zkusili nabrat autem.“

Jak to tak bývá, člověk, který se nevzdává, se nevzdá nikdy. Bude vždycky bojovat a popere se i s nepřízní osudu, která ho v životě může potkat. Buďte tací i vy. ✕

text — MIROSLAV KINDEL,
TEREZA KAWULOKOVÁ

KULTURA V BRNĚ

VIDEO VE ZNAKOVÉM
JAZYCE ZDE

DOŽIVOTÍ ANEB HORŠÍ ZŮSTANOU

Umělecká skupina Hands Dance již pět let přispívá ke zlepšení kulturního vyžití neslyšících diváků. Kromě tlumočení písní do českého znakového jazyka se příležitostně věnuje tlumočení divadelních inscenací a často se podílí i na jejich vzniku.

Realizační tým si je vědom specifik, která s sebou nese realizace inscenací dostupných pro neslyšící. Některé složky vnímají obě skupiny různě. Například temporytmus. Slyšící divák potřebuje určitý rytmus v představení, aby se „nezastavilo“. U neslyšících je vnímání temporytmu odlišné, v mnoha případech je dokonce žádoucí zpomalení, aby divák stihl pojmout veškeré podněty. Slyšící divák může zároveň vnímat zvukové a zrakové podněty. Neslyšící musí tyto vjemy vnímat postupně. Vnímá vizuální složku a pak sleduje tlumočnicka, který mu zprostředkovává zvukové vjemy.

Většina inscenací tlumočených do znakového jazyka vzniká dle předlohy v českém jazyce a je umělecky překládána do českého zna-

kového jazyka. Základním rysem skupiny je rovnocenná spolupráce slyšících i neslyšících členů. Tentokrát se část členů Hands Dance podílela na poněkud netradičním postupu realizace. I na tomto projektu spolupracovali ve vzájemné souhře slyšící a neslyšící. Originální text scénáře vznikl v českém znakovém jazyce a poté byl překlá-

dán do českého jazyka. Vybrán byl autorský záměr neslyšícího člena skupiny Marcela Křištofoviče. Pro svůj divadelní projekt si Marcel stanovil 4 hlavní „hrdinky“ – ženy, kterým hrozí vězení na doživotí za spáchání toho nejzávažnějšího trestného činu. Každá z žen má jiné povahové rysy a každá se vyjadřuje jiným jazykovým stylem. Dalším

ozvláštněním bylo zapojení diváků. Celý námět byl ve spolupráci s dramaturgyní Janou Ondrušovou doveden do absurdity, do formy jakési reality show, kdy sami diváci mají na základě několika málo kusých informací rozhodovat o vině či nevině obviněných žen. Ukázkou souhry a propojení slyšících a neslyšících členů týmu je obsazení rolí. Slyšící herečka se ujala role cizinky, naučila se své repliky v jakési zjednodušené formě vyjadřování za pomoci znaků, gest i pantomimy. Naopak tuto herečku pak provázela svým hlasem neslyšící herečka. Bylo tak docíleno opravdu autentického dojmu řeči cizinky, s „nečeským“ přízvukem.

Zajímavé byly reflexe diváků. Některým bylo opravdu nepříjemné hlasovat a opravdu nehlasovali nebo u všech hlasovali NEVINNÁ. Jedna divačka se svěřila, že byla rozhodnuta, že hlasovat o tak vážné věci nebude, ale nakonec ji dav strhl a ona se k hlasování připojila. Někteří diváci si tyto chvíle možnosti rozhodovat užívali, protože si byli

vědomi faktu, že jde pouze o fikci. Jiní pociťovali nepříjemné stavy, i když věděli, že to není doopravdy.

Neslyšící diváci byli spokojeni, mohli zhlédnout inscenaci ve znakovém jazyce. Oceňovali využití různých komunikačních stylů – čistý znakový jazyk, znakovaná čeština, neumělé znakování „cizinky“.

Celý koncept byl zaměřen na rovnocennosti přijímání informací slyšícími a neslyšícími diváky. Všechny repliky tedy byly prezentovány jak v mluveném, tak znakovém jazyce. Na rozdíl od jiných divadelních počinů (např. Alenka v říši znaků – Burantéatr, 2017), kdy byl mluvčí v českém jazyce přítomen na jevišti vedle osoby znakovající, je v této inscenaci viděn pouze herec hrající ve znakovém jazyce a hlas dabéra v českém jazyce je pouze slyšet z reproduktorů. Tento fakt měl na některé diváky negativní vliv. Lidé, kteří nejsou zvyklí na projev ve znakovém jazyce, jej vnímají jinak, než lidé, kteří mu rozumí. Bylo pro nás překvapivé, že slyšící lidé, kteří českému znakovému jazyku

nerozumí, vnímali mluvený projev jako rušivý a uvítali by pouze stručné informace o dění v titulcích, a jinak by si chtěli vychutnávat pohled na znakovajícího herce, jehož pohyby označovali za „tanec“. Těmto lidem tedy nejde o stoprocentní porozumění sdělovaných informací, ale spíše o vnímání estetiky. Otázkou je, jak dlouho by si vystačili s tímto pohledem, kdyby neměli možnost sledovat jiná představení a vznikl by u nich deficit informovanosti. Často se stává, že slyšící lidé, kteří znakový jazyk neovládají, většinou nejsou schopni znakový jazyk vnímat jako jazyk, ale berou jej jako estetický pohybový prostředek vyjádření. Velice často ve znakování hledají významy, které tam nejsou, nebo si mylně interpretují určité znaky. Naopak lidé, kteří slyší a rozumí znakovému jazyku, většinou nemívají problém s dabováním lidí, kteří znakovají, protože jsou na ty situace zvyklí.

Pokud Vás tento projekt zaujal, můžete sledovat i další projekty skupiny Hands Dance na jejich facebookových stránkách nebo na webu <https://ds-oukej.cz/dozivoti/>.

Těšíme se na viděnou. ✕

text — RADKA KULICOVÁ

foto — ARCHIV SKUPINY HANDS DANCE

BYLI JSME PŘI TOM!

EUD

EUROPEAN UNION OF THE DEAF

Ve dnech 16.–19. 5. 2019 se v Bukurešti konalo valné shromáždění EUD s doprovodnými akcemi pro delegáty i další návštěvníky.

ČESKOU REPUBLIKU na valném shromáždění v Bukurešti reprezentovala prezidentka Svazu neslyšících a nedoslýchavých osob v ČR Šárka Prokopiusová a předseda Pražského spolku neslyšících Pavel Šturm.

Jako první se 16. května konal workshop určený pro výbor EUD a delegáty členských zemí EUD na téma „Jak prosazovat ve svých zemích naplňování směrnic EU k přístupnosti“.

1) „Evropská směrnice o přístupnosti a odkazy na další právní předpisy EU o přístupnosti“. Tuto část workshopu vedl výkonný ředitel, Mark Wheatley, který posluchače seznámil s postupem

legalizace procesu a dalšími kroky.

2) Druhé téma bylo „Revize směrnice o audiovizuálních mediálních službách“ a vedl ji asistent EUD Frankie Picron. Představil

současnou situaci a perspektivu. I on představil jednotlivé kroky procesu prosazování směrnice.

3) Posledním tématem bylo představení „Evropského elektronického komunikačního kódu (EECC)“, který představila EUD policy důstojník Martyna Balčiūnaitė.

Workshop poukázal na rozdílné oblasti, na které jsou tyto směrnice zaměřeny, a hlavním výstupem bylo, že nejdůležitějším krokem je aplikace obsahu směrnic do národních legislativ a úloha organizací neslyšících pro tento proces aplikace. Bez nich to totiž nejde!

Po skončení workshopu byli všichni účastníci pozváni na malou oslavu do bukureštského klubu neslyšících, který vznikl v roce 1919 a letos tedy slaví 100 let fungování.

V pátek 17. května se konala konference, kterou pořádalo EUD a Rumunská asociace neslyšících na téma Představení evropských organizací neslyšících. Celkem se

představilo 27 států, všechny měly připravenou prezentaci s uvedením svých hlavních cílů, počtu členů, počtu zaměstnanců ročních rozpočtů. Konference byla zajímavá především pro rumunské účastníky, ale rovněž pro členy EUD bylo srovnání jednotlivých států velice zajímavé. Z jednotlivých podkladů budou zveřejněny další výstupy na <https://www.eud.eu/>.

Dne 18. května se konala valná hromada EUD. Zastoupeno bylo 26 států, 4 státy se omluvily. Byly projednávány běžné záležitosti jako je schvalování rozpočtu, či výroční zprávy 2018. Kromě toho byla valná hromada příležitostí pro prezentaci výstupů z práce EUD za minulý rok. Šlo především o prezentaci politické práce EUD a prezentaci na komunikační a mediální strategii.

Kromě toho měli partneři EUD – WFD, EDF, EDSO, EUDY, EFSLI a ENSLT prostor k představení své práce a upozornění na důležitost úzké spolupráce s EUD.

Poslední jmenovaná organizace ENSLT (Evropská síť lektorů znakových jazyků) na zasedání podepsala smlouvu o spolupráci a vzájemné podpoře s EUD.

Delegáti se valné hromady zúčastnili velmi aktivně, což vedlo k plodné diskusi a zajímavým návrhům. Např. Francie navrhla změny volebního systému. Nyní se volí celý výbor po 4 letech. Návrh byl volit každé 2 roky dva nové členy. Tento návrh byl odmítnut.

Naopak přijat byl návrh španělské asociace, aby EUD spolupracovala na organizaci Evropských fór neslyšících žen. Tento návrh byl přijat a v roce 2020 se bude konat 2. Evropské fórum.

Na závěr představitelé chorvatské organizace pozvali účastníky na zasedání EUD v roce 2020, které se bude konat v Záhřebu v Chorvatsku. ✕

text a foto — ŠÁRKA PROKOPIUSOVÁ

BYLI JSME PŘI TOM!

EFHOH

EUROPEAN FEDERATION OF HARD OF HEARING PEOPLE

VIDEO VE ZNAKOVÉM
JAZYCE ZDE

4.–6. 4. 2019 Záhřeb

Odpoledne 4. dubna se konal krátký workshop, spíše pracovní skupina sdílející zkušenosti na 3 témata – simultánní přepis, sluchlů a tinnitus.

V pátek 5. dubna proběhla konference s názvem „Srozumitelná přístupnost“.

Konference byla dopoledne věnována sdílení chorvatských zkušeností a příkladů dobré praxe. Zajímavostí např. bylo, že přednášku o chorvatském zákonu o znakovém jazyce a právu na dostupnou komunikaci prezentovala samotná ministryně práce a sociálních věcí Zvezdana Bogdanović. Ta poslu-

chače seznámila s celým procesem vzniku a schvalování zákona. Zástupce Ministerstva zdravotnictví nás pak informoval o existenci systému, který zajišťuje registrovaným osobám se zdravotním postižením (registrace v systému je povinná) lepší dostupnost pracovních příležitostí (nastavení povinností zaměstnavatelů apod.).

Program byl odpoledne doplněn příspěvky zástupců evropských organizací:

- > zástupce Evropského fóra zdravotně postižených na téma Přístupnost a politická spolupráce při její zajišťování v EU,
- > zástupce Mezinárodní telekomunikační unie (ITU) na téma telefonická relay podpora a možnosti písemné komunikace,
- > zástupce Evropské asociace profesionálů v oblasti pomůcek pro sluchově postižené (AEA) na téma nutnost spolupráce AEA s EFHOH,
- > zástupci firem Cochlear a MED-EL, kteří informovali o novinkách ve vývoji kochleárního implantátu (KI) a další...

Nejvíce mě zaujal příspěvek zástupců německé společnosti Transistor group na téma analýzy a mapování

veřejných prostor (např. kostely, koncertní sály) s cílem označit místa s nejlepším zvukem pro další využití např. v instalaci indukčních smyček. V každém takto zmapovaném prostoru tak budou přesně označena místa, ze kterých uživatel sluchadel či KI uslyší nejkvalitněji.

V sobotu 6. 4. se konala valná hromada EFHOH, která se věnovala provozním záležitostem, např. schvalování rozpočtů, plánů práce, schválení výroční zprávy 2018 a další.

Prostor dostaly spolupracující organizace jako EFHOHYP (Evropská federace nedoslýchavé mládeže) a IFHOH (Světová federace nedoslýchavých).

Dále byly prezentovány výstupy ze čtvrtletního workshopu.

Proběhly částečné volby, kdy byl Marcel Bobeldijk opět zvolen na další volební období prezidentem EFHOH. Další pozice rovněž zůstaly beze změny. ✕

text a foto — ŠÁRKA PROKOPIUSOVÁ

DĚJE SE V KRAJÍCH

HRADEC KRÁLOVÉ: TLUMOČNICTVÍ ČESKÉHO ZNAKOVÉHO JAZYKA

VIDEO VE ZNAKOVÉM
JAZYCE ZDE

Rádi bychom Vás informovali o novinkách ve vzdělávání tlumočnicků českého znakového jazyka. VOŠ v Hradci Králové navázala prostřednictvím programu „Tlumočnictví českého znakového jazyka“ spolupráci s Univerzitou Hradec Králové (UHK). Studenti VOŠ se mohou přihlásit do kombinovaného studia speciální pedagogiky na UHK a získat bakalářský titul v oboru „Výchovná práce ve speciálních zařízeních“. Studenti VOŠ získají plnou profesní přípravu jako tlumočníci znakového jazyka a zároveň budou mít zajištěny podmínky pro studium bakalářského programu na UHK.

Zájemci o studium na VOŠ se mohou hlásit v 1. kole přijímacího řízení do 31. května 2019. Více informací na <https://neslhc.com/vyssi-odborna-skola/>.

DĚJE SE V KRAJÍCH

BRNO: ČARODĚJNICKÝ SLET

VIDEO VE ZNAKOVÉM
JAZYCE ZDE

Dne 27. dubna 2019 se uskutečnila akce „Čarodějnický slet“, kterou organizoval Brněnský spolek neslyšících ve spolupráci s Centrem denních služeb pro sluchově postižené Brno, p.s. Akce se konala na Vodově v Domově neslyšících v Brně a zúčastnili se jí rodiče s dětmi se sluchovým postižením.

Na osmi stanovištích byly připraveny různé úkoly a hry. Nejdříve si stanoviště prošli děti a poté jejich rodiče. Každá disciplína měla svůj obrázek, podle kterého se soutěžící orientovali a plnili úkol.

Úkoly byly velice rozmanité, např. postavit co nejvyšší věž z ruliček toaletního papíru, kuželky ve zmenšené verzi, kriket, foukání míčku po určené trase, přenášení lentilek pomocí brčka a další.

Po skončení úkolů následovalo vyhlášení vítězů obou kategorií – děti a rodiče.

Všem zúčastněným se akce velice líbila a už se těší na další.

Nejblíží připravované akce na Vodově jsou:

- Oslavy 100 let spolkové činnosti pro neslyšící v Brně – 15. 6. 2019
Program začne ve 14 hod. a celou akcí bude provázet bývalý funkcionář a známá osobnost ve světě neslyšících z Brna Dušan Málík.
- Zahradní slavnost – 31. 8. 2019
Uskuteční se zde akce pro rodiny s dětmi k ukončení hlavních prázdnin a pak hurá do školy! ✕

DĚJE SE V KRAJÍCH

OSTRAVA: GALAVEČER NESLYŠÍCÍCH 2019 ANEB OSLAVA 5. VÝROČÍ FUNGOVÁNÍ ORGANIZACE

V sobotu 4. května 2019 se v kulturní památce zámek Poruba uskutečnil Galavečer neslyšících 2019, který pořádalo Centrum služeb pro neslyšící a nedoslýchavé, o.p.s. Šlo o ojedinělé propojení světa neslyšících a slyšících lidí.

Galavečer neslyšících je tradiční akce, kterou pořádá Centrum služeb pro neslyšící a nedoslýchavé, o.p.s. Cílem večera je nabídnout skvělou zábavu a také představit svět neslyšících. Program zahájila v 19 hod. ředitelka organizace Bc. Pavlína Zarubová. Ta přivítala přítomné a poděkovala všem donátorům, dárcům a příznivcům za podporu organizace. Následovala zdravice čestného hosta, jímž byl pan Jiří Navrátil, MBA, náměstek hejtmana Moravskoslezského kraje pro sociální služby. Ten se galavečera zúčastnil spolu se starostkou Obce Mořkov, paní Ivanou Váňovou, MBA. Večera se zúčastnili také zástupci z dalších organizací. Z pražské organizace Tichý svět, o.p.s. zavítala ředitelka Mgr. Marie Horáková a dorazili i zástupci z os-

travské pobočky Tichý svět, o.p.s., z organizace Centrum pro dětský sluch Tamtam, o.p.s., a zástupci ze slovenské organizace Asociácia nepočujúcich z Žiliny.

Celým večerem provázeli neslyšící moderátoři Martin a Julia Kuldovi a proslovy byly simultánně tlumočeny do českého mluveného jazyka a přepisovány na plátno. Galavečer lákal na bohatý program.

Na tanečním parketu se představili finalisté Mistrovství ČR v tancích 2017 Jakub Huvar a Alexa Marková z Tanečního studia Ostrava a Dance studia Ostrava. Následovalo umělecké vystoupení MgA. Michaely Kosiecové na kolečkových bruslích.

V druhé části večera předvedl kouzelnický mistr ČR Ondřej Sládek moderní magii a speciální

kouzla se šátky, s provázky, se svíčkou, s kartami a s létajícími předměty.

Nechyběla pestrá malá i velká tombola a vyhlášení soutěže o neoriginálnější doplněk u ženy a u muže. Soutěž o neoriginál-

nější doplňky hodnotila 3členná porota a hlavní slovo v nelehké úloze poroty vybrat vítěze měla její neslyšící předsedkyně. Porota posuzovala originalitu doplňku spojenou s celkovou vizáží, účesem a sladěností s oděvem hostů.

„Pro mne úžasný večer,“ zhodnotil galavečer pan náměstek Jiří Navrátil. Hosté během večera mohli využít oblíbený fotokoutek. Ten obsluhovala paní Coufalová, která rovněž fotografovala průběh celého galavečera. Zdravotníkem akce byl pan MUDr. Petr Buzrla.

Galavečera neslyšících 2019 se zúčastnilo 180 návštěvníků vč. vystupujících a zaměstnanců. O výborné jídlo a nápoje se postarala přímo zámecká kuchyně. K volné zábavě, poslechu a tanci hrála živá kapela DUO VEGA manželů Břetislava a Lenky Hečkových. Skvělá zábava, která se rozproudila v zámeckém sále, trvala až do ranních hodin. O tomto proběhlém galavečeru informovaly také Zprávy v českém znakovém jazyce ze dne 6. května 2019, které můžete zhlédnout i on-line na webu České televize. ✕

text — PAVLÍNA ZARUBOVÁ,
EVA LIBERDOVÁ
foto — P. COUFALOVÁ

DĚJE SE V KRAJÍCH

VIDEO VE ZNAKOVÉM
JAZYCE ZDE

SPOLUPRÁCE

DĚTÍ ZE ZŠ MARTINA LUTHERA S PLZEŇSKÝM SPOLKEM NESLYŠÍCÍCH

Děti ze ZŠ Martina Luthera v Plzni, které s naší organizací aktivně spolupracují, si v rámci našeho projektu "Znakovka do škol" nastudují a připraví pohádky ve znakovém jazyce. Zároveň se s projektem "Abeceda peněz" zúčastnily v polovině dubna prodejní akce - veletrhu výrobků, kde učily veřejnost znakový jazyk pod dohledem Miroslavy Volejníkové a Kristýny Voříškové. Žáci pak mohou vlastní peníze vydělané na veletrhu výrobků použít dle svého uvážení. Velmi nás proto potěšilo, že se rozhodli část svého výtěžku věnovat plzeňskému spolku neslyšících. Děkujeme vám za toto krásné gesto. x

text — KRISTÝNA VOŘÍŠKOVÁ

foto — DAVID ŠVARC, MICHAELA ŠOLCOVÁ

DĚJE SE V KRAJÍCH

VIDEO VE ZNAKOVÉM
JAZYCE ZDE

ŠIKOVNÉ RUCE OPĚT V AKCI

Dne 18. dubna proběhl osmý ročník akce „Šikovné ruce“, kterou pravidelně pořádá odbor sociálních služeb Magistrátu města Plzně. Již po čtvrté se jí zúčastnili i SNN v ČR, z.s. a Spolek neslyšících Plzeň, p.s. nejen prodejem výrobků s velikonoční tematikou, ale také pantomimickým vystoupením Miroslavy Volejníkové pod názvem „Život“.

text — KRISTÝNA VOŘÍŠKOVÁ

foto — MIROSLAV HANZLÍČEK

DĚJE SE V KRAJÍCH

ŠKOLÍME...

VIDEO VE ZNAKOVÉM
JAZYCE ZDE

Na Úřadech práce jsou vedení i klienti se sluchovým postižením, kteří se obecně potýkají především s komunikačními bariérami, proto se snažíme o osvětu ohledně komunikace. Těší nás tedy, že jsme 2. května 2019 mohli uspořádat dvouhodinový seminář pro zástupce Úřadu práce ČR z Plzeňského kraje, kteří se zabývají zaměstnáváním OZP. Ti se na semináři dozvěděli spoustu důležitých informací týkajících se sluchové vady, komunikace a kompenzačních pomůcek. Vcítili se i do pozice sluchově postiženého – mohli si vyzkoušet, jaké to je nemoci se spolehnout na svůj sluch. Na semináři vedeném Mgr. K. Voříškovou a M. Volejníkovou jsme uvítali 15 účastníků. ✕

text — KRISTÝNA VOŘÍŠKOVÁ
foto — MIROSLAVA VOLEJNÍKOVÁ

DĚJE SE V KRAJÍCH

SLAVNOSTI SVOBODY OPĚT V PLZNI

Na plzeňské Slavnosti svobody přijíždějí lidé z celého světa, aby společně se zdejšími obyvateli, vojenskými veterány a jejich rodinnými příslušníky oslavili osvobození americkou armádou.

Právě beseda s veterány 2. světové války, která letos připadla na sobotu 4. května 2019, je již tradičně tlumočena do znakového jazyka. Zúčastnilo se jí šest neslyšících, kteří si se zájmem vyslechli válečné zážitky veteránů.

Slavnosti byly oficiálně zakončeny pietním aktem, který proběhl na Klatovské třídě a při němž jsou na pomník „Díky, Ameriko!“ slavnostně pokládány věnce a květiny. Beseda byla tlumočena Mgr. Miroslavem Hanzlíčkem a pietní akt Mgr. Kristýnou Voříškovou. ✕

text — KRISTÝNA VOŘÍŠKOVÁ

foto — MIROSLAV HANZLÍČEK

DĚJE SE V KRAJÍCH

POZNEJ SVOJE ZÁPADNÍ ČECHY

VIDEO VE ZNAKOVÉM
JAZYCE ZDE

Tento projekt volně navazuje na projekt „Poznej svůj kraj“. Neslyšící si volí místa, hrady, zámky a kláštery, které by v Západních Čechách rádi navštívili s tlumočnickem znakového jazyka. Letos jsme v počtu 17 osob navštívili soukromý zámek Chyš, kterým nás provázel přímo majitel zámku, výklad tak byl obohacen o jeho osobní zážitky a zkušenosti.

Druhá část výletu nás zavedla do kláštera v Mariánské Týnici, který byl projektován samotným Santinim a v současné době se dle jeho původního návrhu dodělává další křídlo kláštera. Počasí nám sice nepřálo, ale na náladě to nebylo nikterak znát. Výlet se všem líbil a již nyní plánujeme, kam se vydáme příště. x

text a foto — KRISTÝNA VOŘÍŠKOVÁ

DĚJE SE V KRAJÍCH

DEN MATEK

VIDEO VE ZNAKOVÉM
JAZYCE ZDE

Iu nás ve Spolku slavíme Den matek, neboť chceme poděkovat všem maminkám za to, že tu jsou pro své děti. Úvodního slova se chopila Zdeňka Šilhánková, předsedkyně Klubu žen. Ženy přivítala a krátce poděkovala za jejich činnost a aktivitu. Všechny pak dostaly malý dárek od firmy Rossmann, která je pravidelným donátorem Dne matek. Součástí besedy bylo i občerstvení, všechny zúčastněné si tak mohly dát chlebiček, zákusek, kávu a aperitiv. Všechny ženy si tento den nadmíru užily. ✕

text a foto — KRISTÝNA VOŘÍŠKOVÁ

DĚJE SE V KRAJÍCH

BEKO FRESH FESTIVAL

VIDEO VE ZNAKOVÉM
JAZYCE ZDE

Každoročně se v polovině května koná v Plzni gurmánský festival Beko Fresh Festival. Navštíví jej desetitisíce lidí včetně osob se sluchovým postižením, které mají s průkazem ZTP vstup zdarma. Festival je proto již více jak 5 let tlumočen i do znakového jazyka. Ze zkušenosti víme, že největší zájem je o kuchařskou show Zdeňka Pohlreicha, a proto jsou kuchařské show probíhající v sobotu od 12 do 17 hod. na hlavní scéně tlumočeny do znakového jazyka. Letos kuchařskou show předvedou Zdeněk Pohlreich, Radek David, Klára Michalová či Roman Vaněk. Beko Fresh Festival je putovní festival, uskuteční se tak ještě v Liberci a v Pardubicích. Lidé se sluchovým handicapem nebudou ani v těchto městech ochuzeni o tlumočení do znakového jazyka. **x**

Bližší informace o akcích a místech konání naleznete na webu www.snplzen.cz či na Facebooku plzeňského Spolku neslyšících <https://www.facebook.com/snplzen/>.

text a foto — KRISTÝNA VOŘÍŠKOVÁ

DĚJE SE V KRAJÍCH

PRAHA: BARVÁM NEUTEČEŠ

VIDEO VE ZNAKOVÉM
JAZYCE ZDE

Několik desítek neslyšících se přes sociální sítě spojilo a sešlo se 11. května v areálu Psychiatrické nemocnice v Praze-Bohnicích. Konal se již 6. ročník celorepublikové akce „Barvám neutečeš“. Na každého, kdo proběhnul stanovištěm, čekala sprška jedné z pěti barev. Každým rokem se zde setkává více a více neslyšících. Tímto zábavným během se nejen neslyšící mohli setkat a pobavit se. I přes proměnlivé počasí doprovázené vydatným deštěm se všichni přítomní shodli, že se zde za rok opět sejdou. ✕

text a foto — FRANTIŠEK PAVLÍČEK

DĚJE SE V KRAJÍCH

VIDEO VE ZNAKOVÉM
JAZYCE ZDE

BEROUN: ZÁJEZD DO SASKÉHO ŠVÝCARSKA A NA ZÁMEK PILLNITZ

Základní organizace Beroun, p.s. uskutečnila pro svoje klienty a klienty Pražského spolku neslyšících dne 18. května 2019 zájezd do Saského Švýcarska a na zámek Pillnitz. Výlet se účastníkům nadmíru vydařil a počasí jim přálo. Klienti se opět těší na další výlet a vzájemné setkání členů obou spolků.

DĚJE SE V KRAJÍCH

TRUTNOV

VIDEO VE ZNAKOVÉM
JAZYCE ZDE

Trutnovský spolek SNN začal v novém roce spoustou aktivit vyplývajících z projektů schválených členy výboru. V dubnu jsme započali jarním výletem na velikonocní jarmark do Lázní Bělohrad, kde se nás sešlo na 11 členů. Na jarmarku jsme strávili celý den a akci jsme zakončili prohlídkou lázní.

Na to jsme navázali sportovní aktivitou na jarním bowlingu v Poříčí, části Trutnova. K nečekanému překvapení nás všech se sešlo k účasti kolem 50 osob se sluchovým postižením. Bylo objednáno pět drah po osmi hráčích. Ti, na které se nedostalo, se pobavili při posezení u dobrého občerstvení. Takový zájem nás podnítil ke zpracování programu na vánoční bowling, který se uskuteční 7. prosince 2019 v Poříčí v Trutnově.

Spolupracujeme i s jinými spolkami, kam se někteří členové trutnovského spolku zapojili k rekondičnímu pobytu na 4 noci za poznáním Velehradu a jeho okolí. Ke spokojenosti účastníků akce se těšíme

za rok s programem na poznávání jižních Čech.

Proběhla také členská schůze, kde jsme seznámili členy s hospodařením loňského roku a projekty roku letošního. Závěrečným hodnocením byly projekty spolku ke spokojenosti všech zúčastněných schváleny.

Dne 17. května 2019 jsme se v rámci volnočasové aktivity zúčastnili dne otevřených dveří s exkurzí v pivovaru Nová Paka. Na této akci se nás sešlo 20 členů spolku. Měli jsme štěstí, že se ve skupince hostů našla praktikantka se znalostí znakového jazyka, která neslyšícím tlumočila historii a výrobu piva v pivovaru Nová Paka.

Na 25. května 2019 máme připravenou další akci pro členy

i nečleny spolku – výlet do Poniklé s programem návštěv muzea krkonošských řemesel a výroby vánočních ozdob. Pro tuto akci je již objednána spolupracovnice se znalostí znakového jazyka. Doufáme, že nám bude počásí přát a výlet se vydaří. V projektu jsou připraveny další akce, ale o těch až příště.

Náš trutnovský spolek SNN se 17. května 2019 zapojil také do programu neziskovek, do "Dne pro rodinu" konaného na Krakonošově náměstí v Trutnově. Zde jsme seznámili veřejnost s činností spolku prospěšnou pro osoby se sluchovým postižením bez ohledu na věk.

text a foto — M. PAČESNÝ,
předseda spolku SNN Trutnov

POZVÁNKY ANEB TADY NESMÍTE CHYBĚT

SPOLEK NESLYŠÍCÍCH PLZEŇ ZVE!

15. 6. 2019   **BEKO FRESH FESTIVAL PARDUBICE**

21. 6. 2019   **ZNAKOVKA DO ŠKOL**

*- pohádka ve znakovém jazyce pro veřejnost
a rodiče dětí ze ZŠ v Plzni - Dům pohádek, Vinice*

24.-26. 6. 2019   **ZNAKOVKA DO ŠKOL**

*- pohádka ve znakovém jazyce pro děti
ze ZŠ v Plzni - Dům pohádek, Vinice*

24. 8. 2019   **SLYŠÍME SE NA RANČI? PŘIJDE I KOUZELNÍK**

21. 9. 2019   **MEZINÁRODNÍ DEN NESLYŠÍCÍCH**

Podrobné informace o akcích na webu: www.snplzen.cz

POZVÁNKY ANEB TADY NESMÍTE CHYBĚT

VIDEO VE ZNAKOVÉM
JAZYCE ZDE

OSLAVY

100 let

výročí

Brněnského spolku neslyšících

14. 6. 2019
Konference ve spolupráci
s Masarykovou univerzitou

15. 6. 2019
Oslavy na Vodově
ve spolupráci s BSN

Pořádá Svaz neslyšících a nedoslýchavých osob v ČR, z. s.
Všichni jste zváni.

<https://www.teiresias.muni.cz/misc/mu100/1/konference100-pozvanka2.pdf>

POZVÁNKY ANEB TADY NESMÍTE CHYBĚT

Základní organizace neslyšících Most, p.s.
K. H. Borovského 1853, Most 434 01

Pořádá

- Kdy:** sobota 22.06.2019
Hodin: prezentace 9.00 hod
Kde: rekreační areál MATYLDA Most
Startovné: 4 členné skupiny 800 Kč včetně grilovacího občerstvení
přihláška do 10.06.2019
Doprava: z vlakového nádraží MHD č. 22 až konečná zastávka Souš Matylđa
z 1. náměstí MHD č. 22 až konečná zastávka Souš Matylđa
parkovné na místě
Program: celé dopoledne proběhnou akce pro děti
odpoledne pro dospělé
v průběhu her bude zajištěno posezení pod party stanem, občerstvení
s nápojem, také pivo ☺
po skončení akce soutěže bude večerní party s grilováním
celá akce do 22.00 hod
Poznámky: soutěžící tým prosím vezme s sebou každý vlastní týmové barevné tričko
poplatek pro diváky 150 Kč na 1 osobu na občerstvení při večerním posezení

Kontakty, informace

Sárka Maďarová: 776 487 879 (WhatsApp)
Email: skeja1980@seznam.cz

Facebook

Základní organizace neslyšících Most

Přijďte společně s námi příjemně strávit celý
den plný soutěží, her, zábavy a prima kamarádů

POZVÁNKY ANEB TADY NESMÍTE CHYBĚT

**PŘEDNÁŠKY A AKCE
V ČERVNU**

ADRESA:
DARWINOVA 24,
PRAHA 12 – MODŘANY

18. 6. od 15:00 hod
Klub žen – ruční práce

20. 6. od 16:00 hod
Den otců

29. 6. od 13:00 hod
Letní bašta + turnaj v pétanque
v Modřanech PSN

ŽIVOTNÍ JUBILEUM

80

LIISA KAUPPINEN

VIDEO VE ZNAKOVÉM
JAZYCE ZDE

Srdečně z celého srdce přejeme Liise Kauppinen, bývalé prezidentce Světové federace neslyšících (World Federation of the Deaf), všechno nejlepší k jejím 80. narozeninám, které oslavila 12. května.

Liisa se stala v roce 1995 první ženou ve vedení této světové organizace. x

foto — WORLD FEDERATION OF THE DEAF

ilustrace — SHUTTERSTOCK

SLEDUJTE NÁS!

Od května 2018 pravidelně týden co týden připravujeme příběhy osobností s různými druhy sluchového handicapu.

Příběhy najdete zde: <http://www.snn-cr.cz/JSEM-JEDNO-UCHO>

A pokud ještě nejste fanoušky naší FB stránky Jsem jedno ucho <https://www.facebook.com/JsemJednoUcho/>, určitě to napravte!

- Každé **PONDĚLÍ** najdete na #JsemJednoUcho Kurz znakového jazyka, který znakuje Marie Mašláňová a Jakub Venglář.
- Každé **ÚTERÝ** vám neunikne nový díl Věděli jste, že...
- A v **PÁTEK** zde najdete nový příběh Jsem jedno ucho. Příběhy zároveň tlumočí do znakového jazyka Pavlína Spilková.

PŘÍŠTĚ SE TĚŠTE:

TÉMA:

UMĚLECKÉ TLUMOČENÍ

Páté číslo časopisu Jsem jedno ucho vyjde 14. září 2019.

Příspěvky, prosím, posílejte na cezova@snn-cr.cz do 10. srpna 2019.